

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06(57) 460-023

faluujsag@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

2017. SZEPTEMBER

18. ÉVFOLYAM

4. SZÁM

250 FT

*„Az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni,
hogy felébredjen tudásvágya,
megismerje a jól végzett munka örömét,
megízlelje az alkotás izgalmát,
és megtalálja a munkát, amit szeretni fog.”*

Szent-Györgyi Albert

Polgármesteri tájékoztató

Forgalmi rend változás

A képviselő-testület lakossági panaszok és kérések alapján felülvizsgálta a település közlekedésének forgalmi rendjét. Sok panasz érkezett a Dózsa György utca egyenrangú útkereszteződéseire. Azokban az elmúlt években több baleset történt, és gyakori a gépjárművel történő veszélyeztetés. Ezek alapján a Dózsa György utcán közlekedők elsőbbséget kaptak a Petőfi Sándor, Virág és Szegfű utcák kereszteződésénél. Kérem, közlekedjen mindenki figyelmesen és szabályosan! Mindenkinnek balesetmentes közlekedést kívánok!

Iskolai felújítások

A nyár folyamán folyamatosan dolgoztunk a Tornacsarnok belső felújításán, ahogyan erről már többször is beszámoltam. A Belügyminisztérium támogatásából a padlóburkolat cseréje, a mosdó-wc-öltözők felújítása, vízvezetékek és berendezések cseréje, akadálymentes wc kialakítása valósul meg. A munkálatok lassan a végéhez közelednek, így a következő

tanévben a gyerekek már jobb körülmények között és biztonságosabban tornázhatnak nálunk.

Örömmel tudok arról is beszámolni, hogy iskolánk épületeinek további felújításához összesen mintegy 110 millió Ft támogatást nyertünk a Területfejlesztési Operatív Programban. Ennek a megyei szinten kezelt támogatásformának a településünkre jutó keretét teljes egészében az oktatási intézményekre fordítjuk, mivel oktatási épületeink állapota már megkívánta, hogy előtérbe helyezzük a turisztikai, belvízelvezetési és egyéb választási lehetőségeink között. Ebből a pályázatból az előkészítési feladatok után az épületek hőszigetelése, nyílászárók cseréje és fűtőkorszerűsítése valósulhat meg, hiszen a pályázati konstrukció alapelve az energia-megtakarítás elérése. A munkálatok fizikai kivitelezését az elhúzó idő eredményhirdetés miatt 2018. április-október közötti időszakra ütemezzük.

*Szűcs Lajos
polgármester*

Képes hírek

1. A BOLDOGBT találkozóján rendezett festménykiállítás boldogházi és elszármazott alkotók képeiből került megrendezésre augusztus 26-án. Köszönjük az egyesület aktív tevékenységét, mellyel újra és újra kiszínezi településünk életét.

2. A csíkosi határ történelmét szeretné tovább kutatni Gulyás András, a Jász-Múzeum régésze. Első látogatásán Besenyi Vendel és dr. Konkoly Mihály segített a tájékozódásban.

Csehországi látogatás..

Polgármesterünk megbízásából 2017. július 28-29-30-án Csehországban jártunk, 4 fős küldöttséggel Komorní Lhotkán.

Miloslav Hampel polgármester személyesen fogadott bennünket Katona Sándor tolmács társaságában.

A gyönyörű hegyi környezetben lévő Penzion Zátisi hotelben biztosítottak részünkre szállást.

Szombaton falunapi programjainkon vehettünk részt, mely hasonlított a mi falunapi rendezvényünkhöz.

Melegszívű, vendégszerető, nyugodt emberek élnek a településen, akik javarészt az ipar területén dolgoznak. A polgármester úr bemutatta települését. A lakosok száma 1300 fő.

Jártunk a polgármesteri hivatalban, a sportcsarnokban, a tekepályán, szociális otthonokban és templomokban.

Vasárnap közös ebéddel zárult a

programunk és indulhattunk haza Jászboldogházára, azzal a reménységgel, hogy vendéglátóinkat, ismét fogadhatjuk itthon.

Joó-Kovács Balázs

Látogatás Szlovákiában, Terchovában

2017. augusztus 5-6-a között Jászboldogházát képviselve a szlovákiai Terchova településen jártunk, ahol az 55. évfordulóját ünneplő Jánosik napok elnevezésű rendezvénysorozaton vettünk részt. A nyelvi akadályok leküzdésében nagy segítségünkre volt Katona Sándor, aki minden tekintetben rendelkezésünkre állt ott létünk ideje alatt.

Elsőként a helyi festőművész Franciska Muchu kiállítását tekintettük meg. A 70 éves művész, folklorista, zenész és énekes képei „Ahogy én látom...” címmel a terchovai Művészeti Galériában kaptak helyet. Munkái az emberi méltóságot, a kultúra értékeit közvetítették a látogatók felé.

A kiállítás megnyitóját Jozef Dávidik Polgármester Úr fogadott minket nagy szeretettel. Mesélt a több mint 500 éves településükről, mely a Zsolnai Járásban található és 4021 fő lakja, többségében szlovákok. Kifejezte reményét, hogy ez a látogatás is tovább fogja mélyíteni a településeink közötti jó kapcsolatot és segít megismerni hagyományainkat, melyek ápolására nagy hangsúlyt fektetnek.

A két nap során számos rendezvényen vettünk részt a szomszédos település Mojs polgármesterének Stefan Svetko kíséretében, aki szívesen válaszolt kérdéseinkre és büszkén mesélt méltán híres rendezvényükről, mely a legendás szlovák népi hősnek a nevéhez kötődik. Megtekintettük Juraj Jáno-

sik betyár acéllemezből készült életnagyságúnál nagyobb hét és fél méter magas szobrát, mely Ján Kulich szobrászművész alkotása. A Vrátna Dolina bejáratánál kapott helyet a hatalmas mű, messziről köszöntve az ide látogatókat.

A Nemzetközi Jánosik Napok Folklorfesztivál egy nagy 6000 férőhelyű szabadtéri színpadon és a 2000 befogadóképességű fesztiváletteremben került megrendezésre. A helyi művészeket kívül számos nemzet képviseltette magát, közöttük lengyelek, macedónok, csehek, grúzok. Utolsó fellépőként a terchovai szimfonikusok léptek színpadra, akik fergeteges hangulatú műsort adtak elő. A tűzijáték fényei után kezdetét vette az önfeledt táncos mulatozás a rendezvénysátrakban. Az ünnepség zárásaként abban a megtisztel-

tetésben részesültünk, hogy résztvevői lehettünk annak a fogadásnak, melyen a parlamenti képviselő úr Milan Laurenc nagy tisztelettel köszöntötte a különböző országok vendégeit, közöttük minket is.

Vasárnap is érdekes programokban volt részünk, hiszen a fesztivál részét képezi még a néphagyományokat hordozó szent mise, a fuvarosok és zenészek lovas felvonulása és a búcsú jellegű vásár.

Csodálatos élményekkel gazdagodtunk a két nap során. Abban a reményben búcsúztunk vendéglátóinktól, hogy minél hamarabb viszonzhatjuk vendégszeretetüket és viszontláthatjuk őket Jászboldogházán.

*Varga Judit,
Tóth Pál*

A településképi arculati kézikönyv készítéséről

A településképi védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény alapján Jászboldogháza Önkormányzat Képviselő - testülete településképi arculati kézikönyvet és rendeletet készített.

Építészeti szemléletformáló célt szolgál a településképi rendeletet megalapozó, a települési környezet megjelenését meghatározó jellemzőket és elvárásokat összefoglaló településképi arculati kézikönyv, melyet a települési önkormányzat normatív határozata mellékleteként fogadja el. A kézikönyvet az önkormányzat a nyilvánosság bevonásával a település teljes közigazgatási területére készítteti el.

A Miniszterelnökség Építészeti és Építésügyi Helyettes Államtitkárság Területrendezési és Településügyi Főosztálya elkészítette a településképi arculati kézikönyv készítéséhez segítséget nyújtó **útmutatót**, illetve egy **minta kézikönyv** a településünk honlapján megtekinthető. (www.jaszboldoghaza.hu – hírek)

A bevezető szerint a kézikönyv nem kizárólag szakembereknek készül, elsősorban a települési döntéshozók és a lakosság tájékoztatását segítő, szemléletfor-

máló kiadvány. A jogszabályok útvesztője helyett röviden, lényegre törően és mindenki számára érthető módon mutatja be egy közösség környezetalakítással kapcsolatos elvárásait.

A település készülő településképi arculati kézikönyvével és településképi rendeletével kapcsolatosan kérjük előzetes véleményeiket, javaslatukat, mely kérdések kerüljenek szabályozásra a település képét meghatározó kérdésekben, mely az új építésű és felújítás alá kerülő ingatlanokra a jövőben kötelezően alkalmazandóak lesznek. Írásban Jászboldogháza Község Önkormányzatánál minél előbb leadni szíveskedjenek.

Tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy a „Településképi arculati kézikönyv” készítésével kapcsolatosan a közeljövőben lakossági fórumot tartunk, melyen szeretnénk, ha minél többen részt vennének.

dr. Dinai Zoltán
jegyző

Az önkéntesség első lépései a boldogházi fiatalokkal 1.0.

Kedves Boldogháziaiak!

A Jászboldogháza Ifjúságáért Közhatalmú Egyesület célul tűzte ki, hogy településünk jövője érdekében az itt élő embereket, főként a fiatalokat olyan önkéntes tevékenységre ösztönzi, mely kicsiny falunk nagy értékét, a közösséget, az összefogást építi tovább. A meglévő szervezetek az elmúlt évtizedekben sokat bizonyítottak, de arra is látunk példákat, amikor egy cél érdekében egy csoportból pár év alatt egy közösség formálódik, és a hivatalos működés érdekében civil szervezetté válik. Ezek nagyon jó dolgok, hogy alulról- szerveződve jönnek létre „jogi személyek,” melyek sok lehetőséget biztosítanak a falu életének szebbé, jobbá tételéhez és az itt élők boldogságához. Észre kell vennünk, hogy generációkon keresztül, egy-egy emberöltő alatt is mennyit változik az emberek gondolkodása, társadalmi szerepvállalása. A meglévő civil szervezetek tagjai olyan emberek, akik tevékenysége példaértékű. Ezt szeretnénk minél jobban megismertetni és tovább örökíteni gyermekeinkkel. Az

elmúlt években Boldogházára nagyon sokan költöztek ide más településekről. Célunk, hogy ők is minél jobban és minél gyorsabban itthon érezzék magukat nálunk, ezért a következő években folyamatosan különböző programokat szervezünk, és a működő civil szervezetek programjait is támogatjuk. Célunk megvalósításában a Széchenyi 2020 program EFOP pályázati támogatása segít bennünket. Programjainkról bővebben a jife.hu weboldalon tájékozódhatnak. Kérem, jöjjenek el minél többen rendezvényeinkre, de javaslatokat, tanácsokat is szívesen fogadunk a programok szervezéséhez.

Elérhetőségeink:
jife.hu

e-pont@jaszboldoghaza.hu

5144 Jászboldogháza, Rákóczi Ferenc u. 27.

Szűcs Lajos
Jife alelnök

EFOP-1.3.5-16-2016-00566

A Jászboldogháza Ifjúságáért Közhasznú Egyesület (JIFE) pályázati támogatást nyert "A közösségi szerepvállalás erősítése az önkéntesség, a karitatív munka előmozdításának és a civil társadalom megerősítésének megvalósítására" című EFOP (Emberi Erőforrás Fejlesztési Operatív Program)-hoz 36 hónapra. A pályázat célja, hogy önkéntesek képzésével, bevonásával különböző programokat, eseményeket szervezzünk, mely a boldogházi kohéziót erősíti, és utánpótlást neveljen a helyi civil szervezetekhez. Minden érettségizni vágyó fiatalnak szükséges 50 óra közösségi munka, melyet már a JIFE is biztosít a helyi fiataloknak. Részt vehetnek bármilyen akcióban, melyet az egyesület szervez, így helyben biztosítván a lehetőséget a kredit gyűjtésre, mely a saját és a közössége hasznára is válik. A pályázat tehát egy remek lehetőség, mellyel mindenki csak nyer, Jászboldogháza pedig színes programokkal csalogathatja az érdeklődőket, melynek multiplikátor hatása van.

rációk óta kötődnek ezekhez a platformokhoz, hiszen a strand közel 50 évvel ezelőtt épült főként helyi közösségi összefogással, ami példaértékű. A térségben ilyen kis településnek nem volt ilyen jellegű szabadidős tere, de az erős összefogásnak és a közösen való gondolkodásnak eredményeül sikerült mintává válni. Ezt az eszmét és az összefogást sze-

Jászboldogháza kulturális életében a 3 legnagyobb rendezvény szervezése közös összefogást igényel. Mindhármát szinte 1-1 hetes különbséggel rendezi meg a település adott civil szervezete. A kora nyári események után csendesebb időszak következik a település életében. A májusi motoros találkozó, a szintén májusi hagyományok hétvégéje után a következő rangos eseményünk a civilek napja, ami sok esetben strand nyitó is, jelen évben önkéntes toborzó nap is extraként. A program a helyi strandfürdő területén valósul meg a tájház szomszédságában, ahol az összes civil szervezet képviselteti magát. Ebben a varázslatos, hagyományos értékeket demonstráló nagy udvarban és a fürdő területén minden korosztály megtalálja a számára legszimpatikusabb kapcsolódási formát, melynek fő irányvonala a jászági kultúránk, identitásunk megőrzése az összefogással. Ennek tükrében a 12 civil szervezet+ az önkormányzat+ az egyházi közösség képviselői, a tagok, az ismerősök és a meghívott vendégek vesznek részt a rendezvényen, ahol közösségépítő, kulturális, sport, szabadidős, prevenciós programok, előadások este pedig szórakoztató fellépők színesítik a közösség életét. A helyi strandfürdő/kemping és a tájház a település 2 turisztikai meghatározó komplexuma. A boldogháziai gene-

retnék generációkon át adoptálni, így minden évben, az előkészítő munkában, a terület tisztításában, majd az utómunkálatokban vesznek részt az aktuális korcsoportos fiatal önkénteseink a régiekkel együtt, így megőrizvén és tisztelvén a boldogházi közösségi eszmét. A civil nap 2017-ben is remek hangulatban telt, mindenki megtalálhatta a számára megfelelő kikapcsolódási formát.

Iffy. Pap Béla

Új kenyér ünnepe a Tájházban

A Faluvédő és Szépítő Egyesület és az Ezüstkor Nyugdíjasok Egyesülete hatodik alkalommal rendezte meg az új kenyér ünnepét a Tájház udvarán, ahová most is nagyon sokan ellátogattak. Az ünnepség a kisbíró köszöntőjével kezdődött, majd a Csillagvirág Kóruskal közösen elénekeltük a himnuszt.

A Tájház megszépülve fogadta az érkezőket. Szűcs Gergelyné köszönetet mondott mindazért az önzetlen munkáért és segítségért, amellyel ez megvalósulhatott.

Négy évvel ezelőtt a lakosok anyagi segítségével, példás összefogással felépült a falu kemencéje, ma is itt sült a kemencés lángos. Köszönet ezért Takács Lászlónak, aki szakszerűen átépítette, felújította a kemencét. 2015-ben térkö került a kemence és a Pajta elé, melynek egy része Pesti Róbertnek, a Jászföld Hagyományőrző Egyesület elnökének adománya. Most pedig újabb színfolttal gazdagodott a Tájház. A nyugdíjasok és a faluszépítők egyesülete régóta szerette volna felújítani a Tájház kerítését, ezért két éve gyűjtést kezdeményeztünk. Peldás összefogással, a lakosság, a boldogházról elszármazott barátaink és az önkormányzat jelentős anyagi és fizikai támogatásával, valamint a helyi mesterekből társadalmi munkájával elkészült az új kerítés.

Köszönjük Kövér Attila nagylelkű segítségét, aki ingyen elvállalta a kőműves munka elvégzését, irányítását, szabadidejét feláldozva önzetlenül segítette a kerítés felépítését. A kis- és nagykapu vasvázának elkészítését Rácz Béla vállalkozónak, fiának és munkatársának köszönhetjük. Köszönjük, hogy drága idejüket rászánva, vállalták ezt a nemes feladatot, és ingyen elkészítették a kapukat. Az új kerítésre egy szép tábla került, ami a tájház múltját, jelenét, a dolgozó boldogházi emberek mindennapjait mutatja be fotókkal. A grafikát Gerhát Károly tanár úr készítette, a szöveges részt Papp Izabella egyesületi társunk írta, az igényesen elkészített táblát pedig Darók István asztalos mesternek köszönhetjük.

Foto: Babinyecz J.

Köszönjük az önkormányzat jelentős segítségét, amit a kerítés elkészítéséhez nyújtott, köszönjük a faluszépítők munkáját.

A köszönet szavai után Szűcs Lajos polgármester ünnepi köszöntője hangzott el. Csergő Ervin plébános úr betegség miatt nem tudott részt venni a tájházi ünnepségen, ezért a templomban megszentelt kenyeret szegte fel Nagy Albert jászkapitány, majd meghallgattuk a Kisádám Péter által elmondott imát. Plébános úrnak ezúton is kívánunk mielőbbi gyógyulást.

Az ünnepi műsor folytatásában a középső és nagycsoportos óvodások látványos, színes előadását láthattuk, amit Cseke Izabella óvodapedagógus tanított be. A kedves műsor után a Csillagvirág kórus hangulatos népdalcsoportot adott elő, fellépését négy citerás és egy köcsögdudás kísérte. A kórus tagjai nagy örömmel fogadták Szűcs Lajos polgármester személyre szóló ajándékát, egy-egy szál virágot.

Foto: Babinyecz J.

A rendezvényt több meglepetés is színesítette:

Ez alkalommal köszöntötte a Faluszépítő Egyesület, az önkormányzat és a falu nevében Szűcs Lajos polgármester Papp Izabellát, a község szülöttét, aki a 23. Jász Világtalálkozón vette át a Jászságért kitüntetést. Babinyecz János - mindenkor fotósunk - egy felnagyított, bekeretezett képet ajándékozott a Tájháznak, ami az előző évi ünnepségünkön készült, és a legszebb pillanatot ábrázolja, amikor mindenki együtt van. Köszönet érte.

Az ünnepi műsor végéhez közeledve, Pósa Lajos: *Magyar vagyok* című hazafias verse hangzott el, ezt követően pedig a Honfoglalás zenéjét hallgattuk meg.

Az ünnepség megvendégeléssel folytatódott: a hagyományos zsíros kenyeret, kemencében sült lángost, a felajánlásokból származó fröccsöt, pálinkát, likőrt és szörpöt örömmel fogadták a jelenlévők. A lángost Orczi Imréné, Sas Elekné, Matók Dezsőné, Sziliczei Zoltánné és Zámboi Gyuláné készítette, a kemencét Kőhidi György fűtötte be. A zenét Szöllősi Patrik és Szöllősi Béla szolgáltatta, a hangosítás is nekik köszönhető.

A malacpersely ezúttal sem maradt üresen. Köszönünk minden adományt, külön is köszönet Gaál Ferenc nagylelkű adományáért.

Ezúton is köszönjük a faluszépítők, a nyugdíjasok és minden segítőnk önzetlen munkáját, az önkormányzat támogatását, a közmunkások segítségét, a felajánlásokat. Külön köszönöm Kövér Attiláné Erika munkáját, aki minden évben segíti a tájház díszítését, bár nem tagja egyesületünknek. Köszönjük a kézműveseinknek, hogy eljöttek és gazdagították, színesítették az ünnep programját.

Az ünnepség végén ezúttal is közös fotó készült, ami jelképezi, hogy az együtt töltött kellemes délután az államalapítás és az új kenyér ünnepén túl az összefogás, összetartozás, kicsiny településünkhöz való ragaszkodást is szolgálja.

*Az Ezüstkor Nyugdíjasok és a Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében:
Szűcs Gergelyné*

Emlékbeszéd a jászboldogházi árvízi emlékhely avatására

A Faluvédő és Szépítő Egyesület és az Aranykalász Szövetkezet az 1963-as árvízre emlékezve emlékhelyet alakított ki az Alkotmány utca végén, a tévesz iroda bejáratával szemben. Itt helyezték el azt a csónakot, mellyel az 1963-as árvíz idején mentették az embereket és értékeiket. Ünnepélyes avatása 2017. szeptember 2-án történt nagyszámú érdeklődő és emlékező jelenlétében.

Az ünnepi megemlékezés résztvevőit Szűcs Gergely önkormányzati képviselő köszöntötte. A himnusz elhangzása után Besenyi Vendel idézte fel az 1963 márciusában történeteket. Ezután Szűcs Gergelyné a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke és Menyhárt Károly az Aranykalász Szövetkezet elnöke leleplezte a csónak mellett lévő emléktáblát. Szűcs Gergelyné beszédében az ötlettől a megvalósulásig vezető utat ismertette köszönetet mondott Menyhárt Károlynak a csónak igényes felújításáért, az esztétikus környezet kialakításáért. A bensőséges ünnepség a Csillagvirág Kórus dalaival ért véget, amit megvendégelés és emlékidéző beszélgetések követtek, hiszen a boldogháziak közül ma is sokan őriznek személyes emlékeket a nagy árvíztől.

A következőkben Besenyi Vendel ünnepi beszédét adjuk közre:

*„Vastag volt a hóréteg,
Olvasdás korán érkezett,
Vad erővel sodort az ár,
A tanyavilág vízben állt.
A hullámok magasba csaptak
És véstesen morajlottak.
Az emberek megrémülve
Kapaszkodtak háztetőre.
...
A csónakból visszanezve
Látták, falak vízbe dőlve.
Hullott a menekülők könnye,
Mert mindenük odaveszve.”*

/Bíró Antalné Marton Veronika/

Az 1963-as árvízi mentési munkában résztvevők és hozzátartozók!

1963. február 24-én tanácsválasztások voltak Magyarországon, így községünkben, Jászboldogházán is.

Az újonnan megválasztott tanács a meghatározott feladatait szinte el sem tudta kezdeni, máris súlyos elemi csapás nehezítette munkáját, és kötötte le minden idejét és energiáját. A máskor oly békés Zagya és Tápió folyók most hatalmas folyamra duzzadva veszélyeztették és rettegetésben tartották a környék lakosságát. 1963. március 7-én a Járási Tanács állandó telefonügyeletet rendelt el. Ezen a napon tartották Jászboldogházán a kultúrházban a községi Nőnap ünnepséget. Nagy András községi tanácselnököt 20 óra 30 perckor telefonhoz hívták, a Járási Tanács elnöke, Szentesi László telefonált Jászsószentgyörgyről, és közölte: két és fél órájuk van a mentési munkálatok megindítására, megszervezésére. Hamarosan indítsák el a mentési munkálatokat, ugyanis 23 órakor a Zagya boldogházi oldalán, két helyen felrobbantják a gát-

at, a vizet kiengedik a Jászboldogháza határához tartozó Csikos tanyavilágába. Az történt ugyanis, hogy a Zagyván a szászberki vasúti híd előtt, mintegy 800-1200 m-es jégtorlasz keletkezett, melynek felrobbantása nem sikerült, végül már repülőgéppel is bombázták. A hirtelen olvadás következtében a víz emelkedett, március 7-én 20 óra 30 perckor Jászsószentgyörgynél már csak 14 cm-es emelkedést bírt volna el a gát. Így Jászsószentgyörgy és a környező települések védelme érdekében ki kellett engedni a vizet a csikosi határrészre. Ez a terület árvízvédelmi vésztározóként volt és van nyilvántartva.

A telefonbeszélgetés után Nagy András tanácselnök visszatért a kultúrházba, közölte a hírt a párt-, a gazdasági és tömegszervezeti vezetőkkel, melynek nyomán azonnali intézkedéseket tettek, és az Aranykalász Tsz öt tartorral és öt pótkocsival, valamint harminc fővel kivonult a helyszínre. Először a Zrínyi Tsz elnökét, Pócz Józsefet keresték fel, Nagy András közölte vele a tényt, aki azt nem akarta elhinni. Ennek megértéséhez tudni kell, hogy a folyók szabályozása előtt többször előtört a víz a csikosi és tápiói részeket, majd ahogy a víz jött, el is ment. 1932 áprilisában kb. 2000 holdat veszélyeztetett az árvíz ezen a részen. A korabeli sajtótudósításokból is tudjuk, hogy Újszász nem megfelelő védekezése következtében 1932 júliusában is veszélyben volt a csikosi és tápiói tanyavilág. Régebben, ha a Pest alatti dombok között felhőszakadás volt, akkor a Tápió folyó úgy megáradt, hogy ezen a területen kiöntött, esetenként a termést is elvitte. A csikosi és a tápiói rész lakói, mondhatnánk úgy, hogy egy kicsit „edzetek” voltak az árvízveszéllyel szemben, s nem gondolták a veszélyt olyan nagynak, mint amilyen volt, pedig most a veszély igen nagy volt.

A mentési munkálatokat a legveszélyeztetettebb helyen, az Oláh tanyánál kezdték el. A Zrínyi Tsz állatállományának tekintélyes része itt volt elhelyezve. Ez a tanya közvetlenül a Zagya melletti területen feküdt, így mentése feltétlenül szükségessé vált. Bizony, ami-

kor az állatokat vezették ki a tanyából, már térdig érő vízben kellett gázolniuk. Igen nagy sár volt, az eső esett, sötét volt és hideg – elképzelni is nehéz, hogy a mentési munkálatokban részt vevő személyek milyen rendkívüli fizikai és lelki megpróbáltatáson mehettek keresztül. Az árvízvédelmi munkában részt vevő gépek elakadtak, a hideg vízbe bele kellett gázolni, az utakat ellepte a víz, az erőgépek vezetői nem tudták, hogy hol és merre menjenek, az emberek egy része menekülni akart, a másik része nem, annak ellenére sem, hogy a tanyája már összedülés előtt állt. Idegtépő és nehéz napok voltak ezek.

Még március 7-én éjfél körül Nagy András félreverte a csíkosi templom harangját. Ez jelentette szokatlan időben a riasztást. Ezt követően a templomhoz érkező személyeket tájékoztatta, hogy a Zagyva-gátat több helyen hosszú szakaszon felrobbantották, így a mentési munkálatokra csak néhány óra áll rendelkezésre. Első feladat a legveszélyesebb tanyák mentése volt.

Az árvízvédelmi mentési munkálatokat Varga István községi párttitkár, Konkoly Béla, az Aranykalász Tsz. elnöke, Konkoly Mihály, az Aranykalász Tsz. főagronómusa, Szádvári János, a Bercsényi Tsz. elnöke, Nagy András községi tanácselnök és Szadai Zoltánné községi tanácsítkár irányították. A feladatok olyan nagyok voltak, hogy a járási párt- és tanácsi vezetés március 9-én katonai parancsnokságot küldött a községbe, s tovább a mentési munkákat ők irányították.

A mentési munkálatokban a helyi lakosságon kívül részt vett a Munkásőrség idevezényelt alakulata, a kismarosi és jászberényi katonai alakulatok idevezényelt alegységei, valamint egy csongrádi szovjet alakulat idevezényelt katonái, akik a legnagyobb létszámmal és a legnagyobb technikai felszereléssel képviselték magukat a fegyveres testületek alakulatai közül.

Hathatósan bekapcsolódott a mentési munkálatokba a MÁV is. A kimentett személyeket, vagyontárgyakat, állatokat a tápiómajori vasúti megállóhoz szállították, onnan a vasút által rendelkezésre bocsátott pályafenntartási kocsikkal szállították a boldogházi, illetve az újszászi vasútállomásra. A két község lakossága között példás összefogás volt tapasztalható a menekültek fogadásában és elhelyezésében.

A boldogházi állomáson fogadóbizottság várta őket, s megmondták, ki hol lesz elszállásolva. Iskolákban, óvodákban és magánlakásokban történt az elhelyezés. A menekültek ételmezését a Megyei Tanács rendkívüli intézkedéssel biztosította. Az óvodában főztek, a kitelepített lakosság és a mentésben részt vevő alakulatok ételmezése innen történt.

A kimenekített állatállományt az Aranykalász Tsz. istállóiban helyezték el, a takarmányozásukat is a tsz. biztosította. A háztáji állatállomány elhelyezésével és takarmányozásával volt némi gond, de azt is megoldották.

A jakabi részen is árvízveszély volt, mely inkább belvíz következtében keletkezett. Itt is történtek kimentések. A víz egészen Kövér Sándorné tanyájáig lehúzódott, ha ez növekedett volna, veszélyeztette volna a belterületet is.

A bajt tovább tetézte még az is, hogy a Tápió folyó is hihetetlen gyorsasággal kiöntött, az itt lakók kimentését már csak a honvédség segítségével tudták megoldani. Az itteni víz elérte Baráth János tanyája környékét. A csíkosi árvíznek a Túrócziak tanyája mellett volt a széle.

A község területe ekkor 9609 katasztrális hold volt, melyből 5420 kh került víz alá, ebből 200 kh-on belvíz, a többi területen árvíz volt.

A község 520 tanyájából 232 került árvíz alá, melyekből 228 családot kellett kitelepíteni. Kb. 100 tanya dőlt össze az árvíz következményeként, sok tanyaház lakhatatlanná vált. A tanács házhelyeket biztosított a károsultaknak, a szociálisan rászoruló családoknak segítyt adtak, melyet kizárólag csak építőanyag vásárlására lehetett fordítani. Az OTP pénzkölcsönt biztosított az építkezésekhez. A művelődési ház emeleti termében 14 mérnök és technikus készítette a bontási és építési tervek műszaki rajzait. A jászberényi Telekkönyvi Hivatal a telekkönyvi igényeket soron kívül intézte.

Ez az összefogás nagyban hozzájárult a gyors építkezésekhez, a belterület benépesedéséhez és egyben a tanyarendszer megszűnéséhez. Tulajdonképpen Jászboldogháza mai arculati képe ekkor alakult ki, az árvíz következményeként jött létre.

A kitelepített lakosság zöme Jászboldogházára települt, kis hányada pedig Újszászra, Jászsalsószentgyörgyre és Jászberénybe költözött.

Az árvízveszély hosszan elhúzódott, az apadás március 28-án kezdődött el. Ezzel azonban még nem volt vége az árvíz által okozott fájdalomnak, hiszen szeptember 9-én a Tápió folyó újra kiöntött. A község területéből 3000 kh terület újra víz alá került.

A község szorgalma, dolgos lakossága a károsultak segítségére sietett, ezzel is enyhítve az árvíz okozta károkat és fájdalmakat.

Tisztelt Jelenlévők!

Ezzel az emlékhellyel ma itt az 1963. évi nagy árvízre emlékezünk. A csongrádi katonai alakulat itt felejtett egy csónakot. Ezt az Aranykalász Tsz. és a Faluvédő Egyesület rendbe hozatta, és itt felállítva árvízi emlékhelyet hozott létre. Ez az árvíz sok fájdalom és szenvedés ellenére fordulatot és pozitívumot is hozott a település életébe, hiszen létrejött és megalapozódott a mai Boldogháza arculata, települési arcképe.

Ezzel az emlékművel emlékezzünk azokra a személyekre, akik a mentési munkákban, annak szervezésében és irányításában részt vettek. Mindazokra, akik még köztünk vannak, dr. Konkoly Mihályra és Szád-

vári Jánosra, és mindazon helyi, még élő személyekre, akik a munkákban részt vettek. De szeretettel és tisztelettel emlékezzünk azokra is, akik már nem lehetnek közöttünk: Varga István párttitkára, Nagy András tanácselnökre, Konkoly Béla tsz-elnökre, Szadai Zoltánné tanácsitkára és azokra az egyszerű emberekre, akik hősiessé végezték a mentési munkájukat. De tisztelettel kell emlékeznünk a MÁV dolgozóira, dr. Plichta Jenő állomásfőnökre, Kovács András főpályamesterre és a boldogházi vasútállomáson szolgáló három forgalmistára és valamennyi MÁV dolgozóra.

Nagy tisztelettel kell emlékeznünk az idevezényelt fegyveres testületek tagjaira, a Magyar Néphadsereg katonáira, a Munkásőrség tagjaira és a szovjet katonákra, akik életük kockáztatásával végezték munkájukat, s így a mentés folyamán sem emberi életben, sem az állatállományban kár nem keletkezett.

Valamennyi mentésben részt vevő személy hősiessé munkát végzett. Idegtépő és embert próbáló volt az a munka, amit végeztek hidegben, esőben, sárban, sötétben, világosban és hideg vízben, mentettek, amit menteni lehetett. Szép példáját adták az emberi összefogásnak és a bajba jutott emberek megsegítésének. Ha ez előtt az emlékhely előtt elmegyünk, gondoljunk rájuk tisztelettel és szeretettel.

Köszönet ezen emlékhely létrehozásáért az Aranykalász Tsz-nek és a Faluvédő és Szépítő Egyesületnek.

Jászboldogháza, 2017. szeptember 2.

Az 1963-as esztendő tavaszán a Csíkosi és a Tápiói tanyavilágban óriási pusztítást végzett a Zagyva folyó áradása folytán keletkezett árvíz. Március 8-án éjjel több helyen robbantással elvágta a Zagyva gátját a Csíkosi, teret engedve ezzel a víznek. Az óriási víztömeg reggelre több mint száz tanyát öntött el, nagyrészüket összedőlt, illetve lakhatatlanná vált. A kivezényelt magyar és szovjet katonák az itt kiállított csónakkal is mentették a vízzel körülzárt, illetve elöntött tanyákból az embereket, állatokat. A csónak az elmúlt évtizedekben gazdátlanul hevert különböző helyeken. A Faluvédő és Szépítő Egyesület és az Aranykalász TSZ összefogásával a csónak megújult. Kiállításával emléket állítunk a mentésben résztvevőknek, és az akkor elpusztult tanyáknak.

Jászboldogháza 2017. Szeptember.

Nyugdíjasoknál történteokról...

Ezen a nyáron sem maradtak nyugdíjasaink program nélkül. Alig múlt el a községi CIVIL nap, máris a tiszakécskei kirándulásra készültünk. Mintegy 30 fős csoport látogatott el az ottani nyugdíjasok által megrendezett nyugdíjas találkozóra. Igaz, nagyon meleg volt, de a kitűnő víz, a finom ebéd és a változatos műsor mind ezt elfeledtette, és este fáradtan ugyan, de tele élménnyel tértünk haza.

Június végén került sor a Jászok Világtalálkozójának megrendezésére Jászladányban. Egyesületi tagjaink közül néhányan részt vettek a rendezvényen, és képviselték községünket a Csillagvirág kóruval együtt.

Július elején Karcagon rendezték meg a Hármaskerületek kézi arató versenyét, ahol arató csapatunk nagyon szép eredményt ért el. Több mint 20 résztvevő csapat közül megnyerték az ezüstérmet, melyhez természetesen szívből gratulálunk.

Ez évben is sor került a Jánoshida nyugdíjasaival közös strandpartira. Elég szép számmal ellátogattak hozzánk, délelőtt fürödtek, délben finom ebéddel vártuk őket a művelődési házban. Csoportjuk egy nagyon kedves meglepetéssel készült. Előadtak egy rövid, vicces darabot, melyet nagyon köszönünk, és szívből gratulálunk bátorságukhoz.

Augusztus huszadikán ismét, immáron hatodik alkalommal került megrendezésre a kenyérszentelési ünnepség a Tájháznál. A Faluvédő és Szépítő Egyesülettel történő közös rendezésünket már szinte várja a lakosság. Nagy sikere van a kenyérlángosnak, a finom zsíros kenyérnek és a melléjük felszolgált innivalóknak. Köszönjük a közreműködők munkáját, Kisádám Petinek a kenyérszentelési ceremónia lebonyolítását, az óvodások kedves műsorát, Szűcsné Marikának a szép verset. Köszönet támogatóinknak, akik anyagiakkal vagy egyéb adományokkal segítették a rendezvényünket. Köszönet Takács Lászlónak, hogy a kemencét használhatóvá varázsolta. Lángossütő csapatunk nagyon hálás érte. Szeretnénk, ha a kemence "kabátját" is megbűvölné.

Augusztus utolsó szombatján már évek óta az elszármazottakkal történő találkozó megrendezésére került sor. Ez alkalommal is szép számmal megjelentek a községüinktől távol élő barátaink. Megtiszelték jelenlétükkel meghívott vendégeink is rendezvényünket. A polgármester úr és az egyesületek részéről történő köszöntők után, a már előző évekhez hasonlóan, felköszöntöttük az egyesületek kerek évfordulós születésnaposait.

Ünnepeltjeink

Sugár Ferencné	Koncsek Aranka	99 éves
Nagy Kálmánné	Pócz Margit	97 éves
Bálint Mihályné	Bazsó Mária	90 éves
Üveges Lajos		85 éves
Nagy Lászlóné	Sípos Szeréna	85 éves
Sass Lajos		85 éves
Vígh Istvánné	Kerekes Margit	85 éves
Kiss László		80 éves
Hámos Elemérné	Mikecz Teodóra	80 éves
Balogh Györgyné	Krasnyánszki Margit	80 éves
Kovács József		80 éves
Petrányi Miklósné	Szabó Terézia	80 éves
Szatmári Imre		80 éves
Fózer Vendel		80 éves
Berkó Imréné	Hegyí Etelka	80 éves
Menkó Miklós		80 éves
Bózsó László		70 éves
Veliczky Józsefné	Koncsik Ilona	70 éves
Hudra Kis Ferenc		70 éves
Veliczky József		70 éves
Muhari Károlyné	Túróczy Izabella	70 éves
B. Baranyi Mihály		70 éves
Matók Kálmán		70 éves
Oláh József		70 éves
Kövér Gyula		60 éves
Szilágyi Éva dr.		60 éves
Heller Ferenc		50 éves
ifj. Kövér Gyula		40 éves
Rácz Tamás		40 éves

[illegible]

Mindkét egyesületből szép számmal voltak ünnepeltek, akik megilletődve, könnyes szemekkel fújták el az éveik számát szimbolizáló gyertyákat tortáikon. Az erről készült fotók ezt biztos vissza is igazolják. A polgármester úr, az elszármazottak egyesületi tagjai és természetesen egyesületünk is külön köszöntötte Icuát a kerek születésnapon, és szívből kívántunk Neki jó egészséget, sok erőt a további munkájához és családjá körében is sok-sok szeretetet.

Az idő előre haladtával már eléggé megéhezett a mint-

egy 170 fős társaság. A finom birkapörkölt illata el-
árasztotta a művelődési ház nagytermét, és mindenki jóízűen falatozott. Felszolgálásra kerültek a születésnap-
pi torták is a kiváló házi süteményekkel együtt. A gő-
zölgő kávé elfogyasztása után, már csak a tombola ki-
sorsolásának izgalmi következt. Nagyon sok szép
tombola tárgy jött össze, köszönet mindenkinek, aki
ehhez is hozzájárult.

Ez alkalommal is külön hálánkat fejezzük ki a két fiatal
szakácsnak, Káposztás Istvánnak és Tóth Lászlónak,
hogy megfőzték számunkra ezt a finom ebédet. Kö-
szönjük Fózer Tibornak, egyesületünk elnökének a ki-
váló nyersanyag biztosítását. Köszönet szponzoraink-
nak, hogy akár anyagiakkal vagy egyéb adományokkal
hozzájárultak a rendezvény sikeréhez. Köszönjük Szől-
lősi Bélának a hangosítást, a Faluvédő és Szépítő Egye-
sület tagjainak a felszolgáláshoz nyújtott segítséget.
Természetesen köszönet egyesületünk tagjainak is
szorgalmas, önzetlen munkájukért.

Úgy érezzük, hogy rendezvényünk ez évben is nagyon
jól sikerült. Legalábbis elszármazott barátaink távozá-
sakor szinte mindenki ezt erősítette meg számunkra. A
jövő évi találkozás reményében vettünk búcsút vendé-
geinktől. Ha erőnk és lehetőségeink engedik, mi szíve-
sen várunk jövőre is mindenkit.

*Orczi Imréné
egyesületi titk.*

FESTMÉNY - ÉS KÉPESLAP KIÁLLÍTÁS

Augusztus 26-án két kiállítás nyílt a Jászboldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának rendezésében.

Gyökereink II. címmel az előző évhez hasonlóan csoportos képzőművészeti kiállítás nyílt egyesületi tagok és helyi alkotók műveiből.

Régi képeslapok meséi. A hat tablóból álló kiállítás témakörök szerint mutatja be a régi képeslapokat. Az esetenként száz évnél is régebbi lapok ábrázolásai, a szövegek, a bélyegző és a bélyeg különleges időutazásra hívja a látogatókat.

A két kiállítás év végéig megtekinthető a Polgármesteri Hivatal tanácskozótermében munkanapokon a hivatali időben.

Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömeit,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

Szélesi Edit
(Baráth Károlyné)

BOLDOG(HÁZI) TANÍTÓ VOLTAM

1977 fontos, a jövőmet meghatározó év volt az életemben, mert akkor kaptam kezembe tanítói oklevelemet.

A „zsebemben lapuló” diplomámmal a lakhelyemen Jászberényben szerettem volna tanítói állást kapni, de ez nem sikerült. Az akkor kétéves kisfiam, majd az 1979-ben megszületett lányom nevelése a városban tartott, helyben kellett más területen munkát vállalnom.

Ez alatt az idő alatt - melynek kis részében gyermekkel is foglalkoztam, majd a Tanítóképző Főiskolán irodában dolgoztam – megerősödött bennem az elhatározás: mindenképpen tanítani szeretnék.

Jászberényi tanítói állás elnyerésének kilátástalansága nem szegte kedvemet, s örömmel éltem az akkor Jászboldogházán adódó lehetőséggel. Akkoriban sokan jártak el naponta tanítani a városból a Jászság általános iskoláiba. A rám váró feladatoktól és az új környezettől nem féltem, hiszen ismertem már a települést. Rokonaim laktak – laknak – ott, ezért nagyobb családi ünnepeken évente többször jártunk – járunk-náluk.

1984 –et írtak ekkor, s - 7 év egyéb területen végzett munka és némi élettapasztalat után - elkezdhettem napközis nevelői munkámat a jászboldogházi Általános Iskolában.

Vonzónak találtam, hogy minden évfolyamon egy osztály volt, s azt is, hogy a tantestületben dolgozó ismerőseim, kollégáim segítették a munkámat.

Összevont napközis csoportok működtek, 1.-3., és 2.-4., ezért az ott töltött 2 tanév alatt alaposan megis-

merkedhettem a tantervekkel, tankönyvekkel, készítettem tanmeneteket, és élvezhettem a gyerekek önzetlen, nyíltszívű támogatását.

Szívesen emlékszem vissza egy nyári táborozásra Nagyvisnyón. Én azt megelőzően még nem jártam azon a csodálatos vidéken. Élveztem a gyalogtúrákat, a hajnalok és esték párás levegőjét, titokzatos fényeit, a focimeccsek hangulatát, a jelmezes felvonulást, a finom ebédeket.

1986 nyarán aztán kaptam egy állásajánlatot, a nagyon jó hírű, ének tagozattal rendelkező Székely Mihály nevét viselő intézménybe, egy jászberényi általános iskolába. Kettős érzés volt bennem: maradjak abban a közegben-, közösségben, ahol jól érzem magam, s bizonyára biztosított a fejlődésem és az előrehaladásom, vagy váltsak és kezdjek egy új helyen, szembesüljek új feladatokkal?

Döntésemet két dolog befolyásolta, az egyik az, hogy nem kellett naponta utaznom, s így több időt tudtam tölteni kiskorú gyermekeimmel, a másik pedig az új iskolám zenei orientáltsága volt.

Az ének, a kórusban éneklés- akkor is és ma is - életem fontos része, hiszen Kecskeméten, ahol születtem, a Kodály Zoltán alapította - később nevét is viselő- iskolába jártam tizenkét évig, ott érettségiztem.

Az új iskolámban harminc évig tanítottam. Két évig felső tagozaton, majd egy elsős zenei tagozatos osztály vezetését bízták rám.

Ettől kezdve „csak” tanító néni voltam 28 tanéven keresztül 2016-os nyugdíjba vonulásomig.

Pedagógusi munkám során sok-sok szeretetet kap-

tam a gyerekektől, szülőktől, elismerést a kollégáktól, a szakterület miniszterétől.

Ma örülök annak, hogy gyakran tudok a 7 éves Emma, a 4 éves Áron és a 6 éves Olivér unokámmal együtt lenni. Felüdülést, igényes kikapcsolódást jelent számomra az éneklés – immár tíz éve - a Székely Mihály Kórusban, s bizony jólesik néha-néha visszatérni az iskola falai közé, vagy csak az utcán elhaladva meghallani az ablakon kihallatszó gyermekzsivajt. Nem mindig éreztem ezt így, de beigazolódni látszik a régi mondás igazsága: az idő sok mindent megszépít!

Jó szívvel gondolok vissza a boldogházi éveimre. Nem csak az én, hanem egykori tanítványaim emlékezetéből sem törölödtek ki az együtt eltöltött évek. Nemrégiben egy távolsági járaton szólított meg a

buszt vezető sofőr, egykori diákom. De Jászberényben is gyakran köszönnek rám, vagy állnak meg szót váltani velem a volt boldogházi tanítványaim.

A település és az iskola napi történéseit nem kísérem figyelemmel, de a legfontosabb dolgok mindig eljutottak és eljutnak hozzám. Látom a szépülő települést, évekkel ezelőtt részese lehettem a Jászok Világtalálkozója gazdag programjának, megtapasztalhattam az érkező vendégek szívélyes fogadtatását. Tudom, hogy sokan szorgoskodnak a település boldogulásáért ma is, köztük az iskola dolgozói, tanuló is, figyelemre méltó eredménnyel.

Kívánom, hogy a kollégáknak legyen továbbra is hitük, erejük a hivatásuk végzéséhez!

Szélesi Edit

Könyvtári Hírek

Cirkuszlátogatás

Az általános iskolás kitérő tanuló gyermekek a Fővárosi Nagycirkusztól jutalmul cirkuszlátogatásra kaptak lehetőséget. Iskolánk 37 diákja 3 fő kísérővel vett részt augusztus 18-án Budapesten az **Antarktiszi gyermekei - Jégbe zárt cirkuszvilág** című előadáson. Az utazást a Jászberényi Tankerület támogatta. A jégporondon előadott produkcióban láthattak karikaduettet, akrobatikus jégtáncot, zsonglőr-, levegőspirál-, rőnrád- (légkerék), handstand (kézenállás), hulahopp-, diablo (zsonglőreszköz) és átöltöző számokat. A tanulók - ahogyan a fotók is tükrözik- jól érezték magukat a kiránduláson. Ezért is megérte jól tanulni.

A kirándulók egy csoportja a cirkuszban

Pillanatkép az előadásból

Könyvtárunkban a nyár folyamán tisztasági festés volt.

Új könyvekkel várom az olvasókat.

Nyitva tartás: H-P: 7.30-8.00; 13.00-16.00

Pappné Turóczi Henrietta
könyvtáros

Évindító

Mentovics Éva: Milyen lehet az óvoda?

*Milyen lehet az óvoda?
Sok kisgyerek jár majd oda?
Ugye, lesz majd ott sok kislány,
s játékokból sem lesz hiány?
Mesekönyv is lesz a polcon?
Társasjáték-úgy, mint otthon?
Jól felszerelt babakonyha,
ahol sültet habos torta?
Homokozó, mérleghinta,
esetleg egy jó nagy csúszda?*

*Kisautó, dömper, vonat,
s garázs, melybe majd betolat?
Mi lesz majd az ovis jelem,
ki alszik délután velem?
Ki olvas majd szép meséket,
simogat meg, hogy ne féljek?
Holnap lesz az első napom,
akkor mindezt megtudhatom.
Felöltözöm majd csinosan,
s indulok is hamarosan.*

*Vár sok gyerek és sok játék...
Ezt mesélték anyukámék.
Hogyha úgy lesz, ahogy mondták,
szeretem majd az óvodát.*

Eljött az ősz, kezdődik a tanév, nemcsak az iskolapadok telnek meg újra, benépesedik óvodánk is.

Gyermekeinket szép, esztétikus környezetben tudjuk fogadni. A nyár folyamán átfestésre kerültek az udvari játékok, és térköves burkolatot kapott az intézményünk előtti utcafront és a mellette levő parkoló. A bejárat mellé elhelyezésre került egy szép fából készült emléktábla, ami méltó emléket állít Jászboldogháza első utcájának, a Petőfi Sándor utcának. Köszönjük szépen a Faluvédő és Szépítő Egyesületnek és a Községi Önkormányzatnak, hogy a térkövezéssel és az emléktábla elhelyezésével még szebbé varázsolták az óvodánk előtti területet.

Idén szeptemberben 8 kisgyermektől búcsúztunk, akik nagy várakozással, büszkén, de mégis kicsit megszeppenve lépték át az iskola kapuját. Kívánjuk nekik, hogy érezzék nagyon jól magukat az 1. osztályban, tanuljanak szorgalmasan, sok szép élményben legyen részük az iskolában!

Helyüket átadták az új apróságok-

nak, akik augusztus utolsó hetében, a „beszoktató héten” már ismerkedtek az óvodával, óvó nénikkel. Idén szeptemberben 10 új kisgyermeket fogadunk, aminek nagyon örülünk, mert gyermeklétszámunk növekedik. 36 fővel kezdjük a nevelési évet, de a következő félévben még érkeznek hozzánk 3. életévüket betöltött gyermekek.

A nyári szünet után élményekkel telve érkeznek meg a régi ovisok, várva a találkozást társaikkal és az óvó nénikkel. Szeptemberben a „gyakorlott ovisoknak” is nehéz elindulni újra az óvodába. Korábban kell kelni, kevesebb időt lehet otthon tölteni, és úgy összességében többet kell szót fogadni, odafigyelni egész nap. Ugyanakkor várnak a régi pártások, a nyáron már elfelejtett ovis játékok, amiket újra fel lehet fedezni. Az új kisgyermek számára pedig megkezdődik egy újfajta élet, amikor már nem csak az anya a társ napközben, nem az otthon a környezet. Meg kell ismerkedni egy új hellyel, sok új felnőttel, gyerekekkel.

Ha időben elkezdték a felké-

szítést, ha nyáron sokat jártak a játszótérre, hogy más gyerekeket is megismerhessenek, ha beszélgettek az óvodáról, elsétáltak hozzánk, akkor most egy kicsit könnyebb lesz az ovikezdés.

Érdeemes azonban néhány dologra odafigyelni. Ahhoz, hogy jól induljon a nap, nem lehet rohanni. Tudom, hogy nem egyszerű dolog a reggeli rohanást elkerülni, de megéri. A szülők ingerültségét átveszi a gyermek is. Ha nyugodtan indulnak, könnyebb lesz az elválás.

Elválás reggel

Amikor a kicsitől reggel el kell válni, soha ne csapják be, ne ígérjenek olyat, amit nem tudnak teljesíteni, csak azért, hogy a gyerek megnyugodjon!

Mindig rendesen köszönjenek el tőle. Tudatosítsák benne, hogy mikor jönnek érte, konkrétan határozzák meg, hogy a napnak melyik szakában, milyen tevékenység után érkeznek. Pl. ebéd, alvás, uzsonna után. Soha ne az órához igazítsák ezt, mert az időfogalom ebben az életkorban még nem alakult ki. Ha búcsúzáskor sír is, a társak, óvó néni és a játékok hamar feledtetik bánatát.

Szülői magatartás, napirend

Az anyától való elválás miatti szorongás, mindannyiunk életében jelen volt, bizonyos fokig átestünk rajta valamennyien. Ezt szeparációs szorongásnak hívják. Jelentése: ha nincs jelen az a személy, aki biztonságot ad, szorongás, félelem lesz úrrá rajtunk. Ilyen helyzet az óvodába kerülés kezdete is.

A beilleszkedés sikere jórészt attól függ, hogy milyen jelzéseket kap a gyermek az anyukától. A gyerekeknek nagyon jó radarjaik vannak: minden jelzést fognak! Ha ezek biztonságérzetet, elégedettséget sugallnak, a gyermek is elégedetten adja át magát az élménynek. Ha azonban az anya is tart a helyzettől, akkor a gyermek nyugtalansága is mélyül. Ezért fontos, hogy az anya a legtermészetesebbnek mutassa az

elválást: röviden, tömören, határozottan. És ha nagyon drasztikusan akarnék fogalmazni: hidegvérrel. Pontosabban: ne mutassák, mennyire megterheli a lelküket az elválás. Ha már elbúcsúztak tőle, ne forduljanak vissza! Tudom, hogy kegyetlenül hangzik, de a többszöri elbúcsúzás és elszakadási kísérlet csak azt az érzetet erősíti benne, hogy rossz dolog történik vele, nincs biztonságban, mivel az anya is bizonytalan és határozatlan.

A gyerekek azonnal megérzik, ha meginog a szülő, és a kérdések után jön a sírás, kapaszkodás stb. Ez elrontja a felnőtt napját is, mert aggódik, hogy vajon meddig sírt a gyermek. Ha nem bírják ezt a lelki terhet, kérjék meg apát vagy nagymamát, keresztanyát, hogy egy ideig ő vigye az oviba. Velük nem fog sírdogálni a folyosón, bemegy magától a terembe is talán, nem kell betuszkolni az ajtón.

Bízzanak a pedagógusokban, és a saját csemetéikben. A legtöbb esetben néhány hét elég a beilleszkedésre. Rájön, hogy nem hagyják ott, megbízhat a szüleiben, jönnek érte mindennap. Megszokja az óvodai szabályokat, megismerkedik az óvó nénikkel, daduskákkal. Hamarosan kialakul a kötődés is (legtöbb kisgyerek választ magának egy legfontosabb felnőttet), aztán már ő fog reklamálni, hogy miért van ma szombat-vasárnap, miért nincsen óvoda!

Délután ígéretüknek megfelelően érkezzenek az óvodába. Ha tehetik, szervezhetnek egy kis programot is. Beszéljék meg, mi történt aznap. Tényleg figyeljenek oda a beszámolóra! Hazafelé menet megfigyel-

hetik a környezet változásait, leveleket, terméseket gyűjthetnek. Ezeket másnap büszkén vihetik az óvodába. Ilyen apróságokkal észrevétlenül fejleszthetik gyermekeiket: beszédképességüket, emlékezetüket, megfigyelőképességüket, bővíthetik ismereteiket.

Az esti házimunkába is bevonhatják a gyerekeket, segíthetnek teríteni, szalvétát hajtani stb. Ilyenkor folytatható a délutáni beszélgetés.

A napirend egyik fontos eleme az esti lefekvés. Sajnos sokszor tapasztalom, hogy az esti filmeket elmesélik nekem az óvodásaim. Ez nem helyes, a filmek tartalma miatt sem és az időpont miatt sem. Másnap fáradtak, nehéz őket felkelteni, nyugtások, és máris rosszul indul a nap. Soha ne tv vagy számítógép mellett aludjon el a gyermek. Az esti lefekvés kitolásával is próbálkoznak a gyerekek. Csak határozottságot és következetességet tudok javasolni. Lehet, hogy napokig, esetleg hetekig fog tartani a "harc", de ki kell alakítani az esti lefekvés rendjét is. Legmegnyugtatóbb a gyermek számára elalvás előtt a szülők simogatása, meséje, egy jó éjt puszi.

A gyermek reakciói

Az egészséges védekező reakciók mellett – sírás, ellenkezés, bizonytalanság, félelem stb. – más tünetek is felbukkanhatnak. Előfordulhat, hogy régi, levetett szokásai újból megjelennek. Nyugtalanosság, ujjszopás, hasfájás, étvágytalanság, alvászavar, körömrágás, vizelettartási probléma stb.

A gyerekek különbözően reagálnak azonos hatásokra, viszont, ha megszokja a változásokat, ki-

alakul biztonságérzete, sikerélménye lesz, barátokat szerez, ezek elmúlnak, csak türelmesnek kell lennünk. Előfordulhat az is, hogy néhány nap, hét elteltével az újdonság varázsa megszűnik, rájön arra, hogy az óvoda állandó részévé válik az életének, ezért nem akar többet oda menni. Megszokásainkból ne engedjünk, és próbáljuk meggyőzni arról, hogy jó helyen van, és szeretik társai és az óvó nénik, dadus nénik.

Minden gyermek más-más egyéniség, de rövidebb, vagy néha egy kicsit hosszabb idő alatt mindegyikhez meg lehet találni az utat. Segítsék gyermeküket a kezdeti nehézségekben, bízzanak a pedagógusokban, meglátják hamarosan jól érzi magát az óvodában! Rengeteg élmény vár rá az új környezetben, az új ismerősök között.

Mi, óvó nénik arra törekszünk, hogy a szülők sok pozitív élményt éljenek meg gyermekeikkel. Ha örömet szerzünk nekik, akkor egyben örömünk fog telni bennük. Ehhez viszont elengedhetetlen a derűs, nyugodt légkör kialakítása, ami csak úgy valósulhat meg, ha a szülők is partnerek a közös értékrend kialakításában.

Ehhez hívjuk társul a szülőket, családokat. A szülők betekinthetnek óvodánk életébe, és aktívan részt vehetnek rendezvényeink lebonyolításában. Várunk mindenkit nagy-nagy szeretettel.

Sósné Baráth Erika
intézményvezető

**A Mesevár Óvoda Szülői Közössége 2017. 09. 01-én hulladékgyűjtést szervezett.
Nagyon szépen köszönjük a község lakosságának a felajánlott hulladékot,
a gyűjtésben részt vevő szülőknek,
gyerekeknek, kis ovisoknak a lelkes, segítők munkát!**

Az óvoda szülői szervezetének vezetői és az óvoda dolgozói

Köszöntő

Bódi Irén Az idő vonatán

Egy pálya útja véget ér.
A gyorsvonat megáll,
s a búcsúzó útitárs
más vonatra száll.
Az idő vonatán
lassan dőcög tovább,
s ha kinéz ablakán,
nem fut el úgy a táj,
ahogy elfutott - az ifjúság.
Az ember a múltba
ezerszer visszanéz,
s szeretné újraélni
mindazt, ami szép.
Lassítaná az időt,
s megállítaná
a legszebb percekét,
de az idő kerekét
megállítani nem lehet.
Amilyen hosszú volt az út,
annyi szépet rejt a múlt!
Ahogy este a Nap leszáll,
úgy válik múlttá a jelen,
míg pirkad a hajnal,
a jövő csak sejtelem.
Az ember a múltba
ezerszer visszanéz,
könnyűnek látszik a búcsúzás.
De búcsúzni mindig nehéz.

Fajka Jánosné

Tanévnyitó ünnepségünkön vehette át kedves kollégánk az Emberi Erőforrások Minisztériuma által nyújtott PEDAGÓGUS SZOLGÁLATI EMLÉKÉRMET.

Ilonka Zoltán igazgató úr így írt róla:

Fajka Jánosné 1977. szeptembere óta dolgozik iskolánkban. Ez volt az első és egyben utolsó munkahelye. Pályafutása alatt generációk nőttek fel, így a faluban mindenki nagy tisztelettel van iránta.

Volt tanítványai gyakran felkeresik és szeretettel, nagy tisztelettel beszélnek vele. Jelenlegi szülők szinte mindegyikét tanította. Az iskolánkat jellemző fegyelmezett légkör és nyugalom java részt az ő munkájának köszönhető. Az a családi jelleg, ami az iskola szellemiségében benne van példaértékű. Mondom ezt azért is, mert vezetői értekezleteken sokszor cseréltünk tapasztalatot, és ezt a légkört mindenki irigylő tőlünk.

A kolléganő három évig volt osztályfőnök, majd 1980. óta igazgatóhelyettes. Őt nem érdekelt sohasem az oktatás körüli huzavona. Tette a dolgát úgy, hogy feladatát és a tanított tantárgyát a lehető leghatékonyabban tanítsa, végezze. Ennek eredményéről mindig értesítettek a középiskolák, és még negatív visszajelzés nem volt, pozitív azonban sok. Nemcsak az iskolák által küldött jegyek alapján mondhatjuk ezt, hanem a visszajáró diákok is ugyanezt állítják.

Vezetőként nagy tapasztalattal látta el feladatát, rugalmasan konfliktusokat kerülve, nagy hatékonysággal dolgozott, úgy, hogy a kollégák, diákok, szülők harmóniája megfigyelhető az iskola életében.

Eva a maga lelkiismeretességével tette a dolgát. Munkája értékét pedig látja a felnövekvő nemzedékben most is, akik hálásak neki.

Szívből gratulálunk!

Bemutakozó

Dani Vid Károly vagyok, 45 éves, nős, egy fiú apja, aki 15 éves 10. évfolyamos gimnazista. Feleségem szintén tanár, 23 év óta most dolgozunk először különböző munkahelyen.

Általános iskola után – nyírségi származású lévén – Kisvárdán jártam gimnáziumba, majd egy év tanítás után az egri Eszterházy Károly Tanárképző Főiskolán kezdtem tanulmányokat, ahol 1995-ben végeztem földrajz- testnevelés szakpáron, közben atlétikából középfokú edzői minősítést szereztem.

Egerből 1995-ben a feleségemmel együtt Jászapátira kerültünk. 19 évet töltöttünk a város mezőgazdasági, majd később az intézmények összevonása után ipari szakképző iskolájában.

Időközben elvégeztem a Testnevelési Egyetem kiegészítő közép-

iskolai testnevelő tanári szakát. Majdnem minden évben érettségiztettem testnevelésből, illetve földrajzból.

A középfokú érettségiztetés mellett jelenleg is évente járok emelt szintű testnevelés érettségi vizs-

gákra, vizsgáztató tanárként. Az évek során több tanítványomat készítettem fel emelt érettségire, illetve testneveléssel kapcsolatos felsőfokú intézménybe.

Szakvizsgát tettem tanügyigazgatási szakértői területen.

Két éve részt vettem a „Pedagógusok értékelése és minősítése, szakmai ellenőrzése” c. képzésen, ahol sikeres vizsga után második éve vagyok elnöke, szakos szakértője minősítési eljárásoknak.

Kedvenc tevékenységem a horgászat, a motorozás, szeretek búvárkodni, síelni.

Fő célom, hogy a gyerekeket az egészséges életmód kialakítására, valamint a sokoldalú testmozgás megszerettetésére neveljem, felhozni a lemaradókat, észrevenni, fejleszteni a tehetségeket.

Gondolatok a nevelésről

„A szülő nem barát, és nem is főnök!”

- Milyen hibákat követ el a legtöbb anya és apa a gyermeknevelésben? Szakember válaszol

Miért nem jó, ha a gyerek a szülőre, mint barátra tekint? A tekintélyelvű vagy a megengedő szülői hozzáállás a célravezetőbb? Hogyan kell jól ösztönözni egy kisgyereket? A modern gyermeknevelés tipikus hibáiról és lehetőségeiről neveléskutató szakember fejti ki karakteres véleményét.

Ne csak a rosszat javítsd, hanem értékeld a jót is. A gyereknek ugyanis alapszükséglete, hogy vezessék őt. Ehhez olyan szülő kell, aki sem bratyzó barátja, sem hatalmaskodó főnöke a gyereknek, hanem irányt mutató előjárója. De miként válhatunk ilyenné? Miként érhetjük el, hogy a gyerek ne csak szófogadó legyen, hanem belső fegyelem vezérelje?

– Az egyik fontos alapelv ezen az úton, hogy ne csak a rosszat javítsd, hanem a jót fokozd – halljuk a pécsi szakembertől. – Kritika nélkül nincs fegyelmezés, de tisztában kell lennünk vele, hogy a kritika, még ha jobbító szándékú is, az idegrendszerben pont

ugyanoda hat, mint a fizikai bántalmazás. És nem csak a gyerekeknél. Amikor tehát azt hisszük, hogy építő jelleggel bírálunk, képletesen adunk egy taslit az illetőnek... A kritikára persze ettől függetlenül nagy szükség van, de ha egészséges személyiségű gyereket szeretnénk nevelni, ügyelni kell az arányokra. Senkit nem lehet ugyanis „jóvá szidni”. A szakirodalom szerint a dicséret és a bírálat elviselhető aránya 3:1, kisgyerekeknél pedig 5:1. Ahhoz, hogy ezt legalább megközelítsük, rendszeresen „rajta kell kapnunk” azon, hogy jól tesz.

Hogyan kell jól dicsérni?

Nem mindegy azonban az sem, mit és hogyan dicsérünk. „Szép a hajad...” Hm. Ez csak akkor lehet érték, ha például ő maga fonta be. Mindig az erőfeszítést kell dicsérni, megerősíteni, az viszi előre az érést. Ugyanezért nincs értelme a „Jaj, de okos vagy...” lelkendezésnek sem. Egy meglévő képesség, adottság túlhangsúlyozása nem sarkall haladásra, sőt, inkább passzivitást, visszavonulást szül, mert a gyerekek nem szeretnék kockára tenni a deklarált „okos

vagy" státuszát. Hátha éppen most derül ki, hogy mégsem annyira okos, mint gondolták.

Bizonyos szituációkban nem baj, ha a gyerek unatkozik. Nem csak a kritika, az unalom is „fáj” a gyerekeknek. Mit tegyen ilyenkor a szülő? Rossz válasz a tévé bekapcsolása, az „egyél valamit!”, de az is, ha magunk kezdjük el szórakoztatni. Utóbbi azért, mert ha megszokja, hogy első nyafira körülötte ugrál mindenki, később is kívülről várja majd a megoldásokat. A legjobb az, ha sikerül közösen elindítani valamilyen tevékenységet, amiből aztán a szülő kivonul. Bizonyos szituációkban persze az sem tragédia, ha a gyerek unatkozik. Ez is azt a tapasztalatot erősíti, hogy bizonyos dolgokat el kell viselni az életben.

– A mai világ egy kicsit rájátszik a kényeztetésre – veti fel Uzsalyné dr. Pécsi Rita. – Én sem repestem annak idején, amikor a fodrásznál ki kellett várnom, míg bedauerolják édesanyám haját, de azért csak kibírtam valahogy. Ma sok helyen, hivatalban, üzletben rendeznek be gyereksarkokat, hogy amíg a szülő a dolgát intézi, a gyerek jól érezze magát. Kedves dolog, de az sem volna ördögtől való, ha eközben az önfegyelmét edzené. A kényeztetés, a túlzott védelem egyéves kor felett amúgy is nagy csapda, érzelmi nyomorékokat eredményez. A feltétel nélküli szeretet kijár minden gyereknek, de ez ne a mindennapi csokiban, a teljes körű kiszolgálásban, a márkás cucok garmadájában, az ötszázadik kisautóban, vagy a spenót helyetti palacsintában nyilvánuljon meg. Ha a gyerek erőfeszítés nélkül jut hozzá mindahhoz, ami talán még eszébe se jutott, ha mindig minden a birtokában van, gátlástalan, önmaga körül forgolódó, infantilis, a valóságtól elrugaszkodott ember lesz. Ráadásul megkeseredett is, hiszen egész életén át nem tartható fenn a „mindent nekem” állapot. A vezérelv az egyszerű, józan mértékletesség legyen. „Tekintélyszemélyre” minden gyereknek szüksége van. Arról nem is beszélve, hogy a minden pillanatban ugráltatható szülő nem képes a „tekintélyszemély” szerepét betölteni, holott ilyenre mindenkinek szüksége van. – A tekintély fogalma mára gyanússá vált, az emberek hajlamosak az elnyomással, az akarat letörésével azonosítani, holott erről szó sincs – halljuk a neveléskutatótól. – A külső tekintély valóban porladni látszik, az idősnek, a tanárnak, a rendőrnek sem jár meg automatikusan, rá kell szolgálni. A belső tekintély azonban, ami szeretet-erőt és hitelességet sugároz, időtlen kategória. Ha ilyen emberrel találkozunk, erősebbek leszünk tőle, töltekezünk általa, egyszerűen jó érzés a közelében lenni. Egyébként ezt a kisugárzást ma már mérni is lehet. Hogy ez mitől működik? Attól, hogy az ilyen „tekintélyszemély” képes mozgósítani a személyisége magvában rejlő erőt és energiát. Ez lesz az alapja

annak az áramlásnak, odafordulásnak, amire a másik ember, a gyerek rá tud hangolódni, s követővé válik. Ez maga a nevelés. A saját belső erőnk meglevelítésével kell ugyanis felépíteni a másikat. A Talmud erről így ír: „Minden fűszálnak van saját angyala, amely ráhajol, és azt suttogja, nőj, nőj.” Ha valakinek a környezetében nincs ilyen felnevelő üzenetet hordozó személy, akihez jó volna hasonlítani, követni a „forgatókönyvét”, a keletkező űrbe könnyen belép a sztárvilág.

„A jó nevelő nem a tökéletességben példakép, hanem a törekvésben”. Az önnevelés tehát nagy szerepet kap a hitelesség kiművelésében. Életet csak élet fakaszt! A tekintély felépítése, az önérték kibontása komoly erőfeszítés, naponta gyakorolni kell. Főként például azt, hogy az ember konfliktus esetén is higadt tudjon maradni, ne engedje eluralkodni magán a másiktól áradó negatív energiákat, agresszivitást. De lássuk meg ebben is az előnyt, hiszen növekedni igazán konfliktusokban lehet. Ehhez edzőtársak kellenek, akikre azért nem oly nehéz rábukkanni... Nem véletlenül mondják, hogy a nehéz ember Isten ajándéka, aki által megedződhet a bennünk lévő erő – taglalja az előadó.

Pygmalion-effektus - bizonyítja, hogy mennyire fontos a gyereknek a folyamatos biztatás, ösztönzés – A belső erőnk kikezdésében gyakorta mi magunk járunk az élen – folytatja. – Á, úgysem sikerül... És még ízlik is ez az önsajnálát. Közben a saját erőnket öröljük föl, a negáció átüt, s a másik azonnal megérzi a tehetetlenséget és az elutasítást. Hogy mennyire fontos az odafordulás minősége, a biztató, ösztönző hozzáállás, annak illusztrálására elmesél egy példát. Az úgynevezett Pygmalion-effektust vizsgáló kísérlet során egy iskolai osztályban a kutatók IQ mérésüket végezték. Ezután kiküldték a tanárokat, mondván, további speciális vizsgálatokra van szükség. Kisvártatva jelezték a pedagógusoknak, hogy hat rendkívül ígéretes, tehetséges gyereket találtak az osztályban, s meg is nevezték őket. A kutatók egy év múlva visszatértek, s újból elvégezték az IQ tesztet. A hat megnevezett gyereknel szignifikáns növekedés volt tapasztalható. Pedig a kutatók egy évvel korábban semmi plusz vizsgálatot nem végeztek, a hat gyereket pedig találmányra nevezték meg. Mi történt? A tanárok „kinézték” belőlük a jó eredményt, ami be is következett. „Minden teknős gazella az anyja szemében” – és valóban megfigyelhetjük, hogy minden jelentős teljesítmény és nagy jellem mögött ott állnak azok a tekintélyszemélyek, akik kinézték belőle, bíztak benne, és követhető mintát is nyújtottak számára.

(forrás: internet, szerző:
Magyar Hajnalka)

Sulihezadás egészségesen

Sokak számára örömteli, másoknak kissé szomorú hír, hogy ismét eljött az ősz, és ezzel együtt az iskola csengetője is tanulásra hívja diákjait. Újra vissza kell ülni a padba, és szorgalmasan készülni napról napra. A strandfelszerelést felváltják a könyvek és a házi feladatok hosszú sora. Ám ahogy a sulis megnyitja kapuit, egyúttal a betegségek is előszeretettel ólálkodnak a kis nebulók körül. Előfordulhat, hogy az első hónapban máris hiányozniuk kell az iskolából, hiszen a legfontosabb értékükre, az egészségükre fektették a legkevesebb hangsúlyt, ezáltal nem tudnak megbirkózni az új közeg és környezet csendesen megbúvó betegségeivel. Azonban számos olyan ötletet sorakoztathatunk fel, mellyel megelőzhető az iskolából történő hiányzás, és természetesen az osztálytársak élménybeszámolóinak izgalmaról sem maradnak le.

Első és legfontosabb dolog a megfelelő folyadék bevitel. Az őrzítő forrósággal járó nyár során számtalanszor hallhattuk különböző formában, hogy mennyire fontos az ivás és a folyadékpótlás. Az iskolakezdéssel azonban valahogy mindig megfeledkezünk ennek az igen fontos kérdésnek a hangsúlyozásáról. Sokakban felmerülhet a kérdés, hogy miért is fontos ősszel annyi folyadékot inni, hiszen nincs olyan időjárási körülmény, ami ezt megkövetelné. A gyermekek egész nap az iskolában szívják magukba a tudást, akár egy édes kis szivacs, azonban mikor már a rengeteg információtól „kiszáradnak”, akkor azonnali pótlásra van szükség, hiszen a „nedvességet” a figyelmet, így tarthatjuk fenn. Tehát ez valójában azt jelenti, hogy a kevés folyadék fogyasztás mellett a kis nebuló nem tud úgy figyelni a tanító nénire, bácsira, ahogy azt kellene, és máris a nyári élmények izgalmain kezdenek el töprengeni, ám lehet azonban az is, hogy az f betű fecske farka sehogy sem akar sikerülni, vagy a mohácsi csata évszáma mindenáron az utolsó nyári bicajozás időpontjához akar kötődni. Fontos természetesen, hogy ezek a folyadékok főként tisztavízből, cukormentes gyümölcslevekből álljanak. A reggeli elindulásnál nincs másra szükség, csak egy flakonra, kulacsra vagy bármilyen italtartóra, és indulhatunk is.

De ne olyan sietősen, hiszen a következő nagyon lényeges elem a táplálék. A gyermekek természetesen kapnak az iskolában is egészséges ételleket, azonban a táskából nem hiányozhat egy alma, egy körte, vagy az

általuk nagyon kedvelt gyümölcsből egy darab. Ha éppen kicsit megéheznek, és az édességhez nyúlnak, akkor az még nagyobb éhséget, valamint fáradékonytságot idéz elő. Így a testnevelés órán csak kullogó gyerkőcöket lát majd a tanár néni, bácsi, és nem érti, hogy ezek az életvidám gyerekek mitől ilyen kedvetlenek. Azonban ha egy gyümölccsel csillapítják az éhségüket, gyönyörű piros arcukon kiül a mosoly, és jobban fog menni teli órán a futás, sőt még a szorzótábla nehezebb része is rögtön a fejükbe vésődik. Tehát nagyon fontos az iskolatáska megfelelően felszerelve folyadékkal és gyümölccsel.

Most már akár indulhatnánk is, ám van még egy ropant fontos tényező. Az iskolában nagyon fontos a megfelelő öltözet. Első olvasatra meglepőnek tűnhet, hogy miért meghatározó ez az egészségünk szempontjából, hiszen azt vesszük fel, amit jónak látunk. Azonban elég érdekes lenne, ha a nyári ruhánkban érkeznenék az iskolába, például abban, amiben az előző héten még a napozáshoz készülődtünk. Elérkezett az ősz, vele együtt pedig a levegő is lehűlt. Csalóka lehet, hiszen iskolába indulás előtt, kitekintve az ablakon, úgy látjuk, ez bizony még a nyár kacsingató napsugara. Mikor azonban a suliba érünk, a kerékpárról leszállva, úgy didergünk, akár egy nyárfalevél, hiszen még csak gondolatunkban sem volt, hogy akár már hideg is lehet, hiszen a nap sugarai olyan biztatónan hívogattak bennünket. Tehát az iskolában elhangzott ruházatkodási szabályzat nem azért íródott, hogy a nyári ruhákat el kell rejtetni, és a többieknek meg sem mutathatjuk új szerzeményeinket, hanem mert mindenki védeni szeretné a gyerkőcök egészségét. Hiszen egy nyári ruhában ücsörögni a szellőzésre nyitott ablak előtt, bizony nagyon kacífáns érzés, és a nap végére akár hőembernek is érezhetjük magunkat. Ezzel azonban egészen biztos, hogy másnap már nem hallgathatjuk meg padtársunk befejezetlen csúszdás kalandját, hiszen a betegség ágyba kényszerít bennünket, és azért lássuk be, egy csúszdás élményt meghallgatni sokkal izgalmasabb, mint az otthoni gyógyszer hörpintés.

A felsorolásból nem hagyható ki a jókedv és a nevetés, ami minden betegséget és bacit legyőz. Együtt nevetni a friss levegőn a legjobb barátunk nyaralós történetén, vagy az iskola udvarán újra együtt rúgni a bőrt a haverokkal, mind az agyunknak, mind pedig a szívünknek jól tesz. Tehát a legfontosabb, hogy a legnagyobb kincsünket, az egészségünket óvni és védelmezni kell, melyet az említett tippekkel részben véghez is lehet vinni. Boldogan vágathatunk bele a tudás megismerésének rejtelmes erdejébe, anélkül, hogy bármiféle betegség utunkat állná.

Farkas Ibolya
Simmelweis Egyetem
Egészségtudományi Kar
Védőnő szakirány

Boldogházi beszélgetések

A szeptemberi csengőszó varázsa örökvényű, megdobogtatja a szívünket – régi és új diákoknak, szülőknek, pedagógusoknak – mindannyiunknak.

Munkára hív, a napi feladatok megoldására; és akadályok leküzdésére, újabb és újabb ismeretek megszerzésére biztat.

Az új tanévről beszélgetünk Ilonka Zoltánnal, a Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola igazgatójával.

A pedagógusok számára a nyári szabadság igazi kapcsolódást jelent. Az iskola vezetőjének azonban a szabadsága idején is foglalkoznia kell a munkájával.

Hogy telt a nyár, a szünidő alatt foglalkoztattak az iskolai teendők?

Nagyon tartalmas volt a nyári szabadság, családi és baráti társasággal szervezett programok váltották egymást.

Nagyon szeretünk kirándulni, sokat jelent a családnak számára az együtt töltött idő.

A családdal – a gyerekekkel és az unokákkal – Balatonfüreden nyaraltunk.

Baráti társasággal jártunk Kőszegen és környékén, a Fertő tó mentén, és Erdélyben is töltöttünk néhány szép napot.

Ausztriában a Semmeringi Vasút 1998 óta a Világörökség része, ezen a vonalon az Osztrák-Magyar Monarchia számos nevezetessége látható – kastély, múzeumvasút, viaduktok –, ide is eljutottunk.

A közös programok mellett a feleségemmel – csak mi ketten – minden évben ellátogatunk Harkányba is, így volt ez most is.

És mindezek mellett szeretjük az egynapos kirándulásokat is, a fürdözést, a túrázást, a mátrai túránk most is nagy élmény volt.

Közben természetesen voltak iskolai ügyeleti napok, és a tanévi feladatok tervezése, előkészítése is foglalkoztatott. Mivel a pályázatok nagyon fontosak az iskolánk életében, ezeket is folyamatosan figyelemmel kísérem.

A sok szép program biztosan igazi feltöltődést jelentett, és erőt ad az egész éves munkához, az új tanév feladataihoz.

Tudjuk, hogy a nevelés-oktatás terén nagyon fontos a kiszámíthatóság, szükség van a folyamatosságra, ugyanakkor a változtatások elengedhetetlenek.

Az elmúlt években változások sokasága hatotta át az iskolák életét. Hogy indult a 2017-18-as tanév?

2017 januárjától működik a Klebelsberg Központ, amelynek hálózata újjáalakult, országosan 59 tankerülete van.

Iskolánk a Jászberényi Tankerületi Központhoz tartozik.

Tagintézményünk a tápiógyörgyei Kazinczy Ferenc Általános Iskola. Ebben a formában a szakos ellátottság jobban megoldható. A két intézménynek 436 tanulója van, ebből 161 tanu-

lónk van Jászboldogházán.

A szülőket, diákokat elsősorban a helyi változások érintik, erről szeretnének többet megtudni.

Történtek személyi változások. Fajka Jánosné nyugállományba vonulása után az igazgatóhelyettesi teendőket Tóth Pál látja el.

Új kollégánk Dani Vid Károly földrajz-testnevelés szakos mester pedagógus. Már sokéves tapasztalattal rendelkezik, agilis, a pedagógiai munka iránt elkötelezett kolléga. A hét öt napjából négy napot tanít nálunk, egy napon minősítést, szakértői munkát végez.

Tápiógyörgyei tagintézményünkben egy történelem szakos kolléga tart órát továbbra is, így szakos ellátottságunk a kémia tantárgy kivételével biztosított.

Éves munkánk során törekszünk a folyamatosságra, hiszen erre lehet építeni a továbbiakban.

Nagyon fontosnak tartom a mindennapos testnevelést, sokat jelent az állóképesség kialakításában. A mai életforma jelentősen megváltozott, háttérbe szorult a fizikai munka, ezzel együtt kevesebb a mozgás.

A gyerekeknek szükségük van a délelőtti foglalkozások alatt is mozgásra. Ez lehet kerékpározás, túrázás, játék, erre a mindennapos testnevelés keretében lehetőség van.

A tanórán kívüli foglalkozások terén követjük a hagyományokat.

A szakkörök és egyéb foglalkozások iránti igény felmérése, koordinálása most történik.

Próbáljuk – létszámtól függően – a korábban is működő szakköröket, foglalkozásokat indítani.

Fontosnak tartom, hogy a legtöbbet nyújtsuk a gyerekeknek, legyen meg számukra a választási lehetőség, és az érdeklődésüktől függően találják meg a nekik megfelelő tanórán kívüli foglalkozást.

Programjaink -a bálók, ünnepségek- az aktualitásoknak és szintén a hagyományoknak megfelelően folytatódhatnak. Igyekezünk versenyekkel, vetélkedőkkel is színesíteni iskolai életünket.

Az elmúlt években minden területen igen nagy szerepet játszott a pályázatoknak.

A sikeres pályázatok sok lehetőséget jelentenek egy intézmény számára.

Az Önkormányzat által benyújtott és elnyert pályázat eredményeként most újult meg a sportcsarnokunk. Megtörtént az öltözők, vizesblokkok és a burkolat felújítása.

Az Önkormányzat egy másik nyertes pályázata az energetikai korszerűsítést teszi lehetővé, a nyílászárók cseréjére és a fűtés korszerűsítésére ad lehetőséget, amelynek kivitelezésére a következő évben kerül sor.

Mindezek a gazdaságosabb működtetés mellett esztétikailag is sokat jelentenek az iskola tanulói, a sportegyesületek, illetve minden sportolni szerető számára.

A tankerületen keresztül két pályázatot nyújtottunk be az iskolai infrastruktúra fejlesztésére. Az elbírálás megtörtént, a pályázatunk sikeres, a hivatalos bejelentés sajtótájékoztatón történik.

Emellett A Boldogházi Gyermekért Közhasznú Alapítvány segítségével tervezzük egy fedett foglalkoztató kialakítását az iskolaudvaron, amely tanórák, szabadidős foglalkozások megtartására kiváló lehetőséget adhat.

A 2017-18-as tanévben ezen infrastruktúra felhasználásával, a személyi és tárgyi feltételek megteremtésével a legtöbbet szeretnénk, akarjuk nyújtani a diákjainknak, és természetesen a község lakóinak is, akiket nagy szeretettel várunk minden rendezvényünkre.

Tudom, hogy szívügyed a kirándulások tervezése, szervezése. Több csoporttal jutottatok már el a szomszédos országok szebbnél szebb vidékeire.

Valóban mindig nagy élvezettel szerveztem kirándulásokat minden korosztálynak belföldre és külföldre egyaránt. Jászberényben többen vannak, akik gyerekként utaztak velem először, és most felnőttként is szívesen jönnek el egy-egy útra.

Iskolánkból a „Határtalanul” program keretében három osztállyal jártunk már Erdélyben. Az elmúlt tanévben pedig a Felvidékre szerveztünk ötnapos kirándulást.

Mind Erdélyben, mind a Felvidéken próbáltam a lehető legtöbbet megmutatni a természeti szépségekből, igyekeztem minél több történelmi nevezetességgel megismertetni a gyerekeket.

Ez a program ez évben is folytatódik. A pályázatot még nem bíralták el, bízom benne, hogy sikeres lesz, és majd sok élményben lesz részük a gyerekeinknek.

Az iskola sikeres működéséhez elengedhetetlen az ideális szülő-tanár-diák viszony.

Alapvetően fontos a szülőkkel kialakított közvetlen, jó kapcsolat. Milyen elveket követtek e területen?

A nevelés-oktatás folyamata a szülők-pedagógusok-gyerekek hármasságában forrja ki magát.

Elengedhetetlen, hogy a szülőkkel összhangban működjünk együtt a gyerekek érdekében.

Nagyon fontos a család szerepe, a családi programok, ezek a gyerekek jövőképeinek kialakításához is szüksé-

gesek. A gyerekek a szépre, jóra nevelése a legfontosabb.

Mi az iskolában igyekszünk mindent megtenni, de a családot nem tudjuk pótolni, a szülőkkel eltöltött idő, az együtt átélt események meghatározóak. Fontos, hogy a tanulásban is segítsék a gyerekeket, és ösztö-
nözzék őket gyakorlásra is.

Éppen ezért nagyon fontosnak tartom a szülők és az iskola közötti optimális kapcsolatot.

Iskolánk nyitva áll mindenki előtt, bármilyen gondolatokkal – problémákkal, örömmel, bánattal – jöhetnek hozzánk, hozzám.

Mindenkit szívesen látok, készséggel segítek, amiben csak tudok. És nyugodtan ígérhetem, hogy a problémákra megoldást találunk.

A tanévkezdés a pedagógusok számára mindig nagy izgalom. Nálatok ez fokozottan jelentkezik, hiszen a családotok minden felnőtt tagja pedagógus.

Így van, nálunk a nyár folyamán is sok szó esik az iskoláról, az iskolai életéről.

Feleségem földrajz-testnevelés szakos tanár, Jászberényben a Nagyboldogasszony Kéttannyelvű Katolikus Általános Iskola igazgatóhelyettese volt sok éven keresztül. Ez évtől nyugdíjas, de a Diáksport Egyesület szervezői feladatait tovább végzi.

Lányom, Zsuzsa testnevelés szakos tanár, ő is ebben az iskolában tanít, és a Községi Vezető Képzés végzős hallgatója. Számára az úszásoktatás mindig kiemelt fontosságú volt.

Zoli fiam gépészmérnök, de ő is a tanítást választotta, a Liska József Katolikus Erőszakmentes Szakközépiskola, Gimnázium és Kollégium műszaki szakoktatója.

Érdekesség, hogy a családból hárman Tápiószőlőn kezdtek a pályánkat, ahol jó alapokat kaptunk.

Mindannyian Jászberényben élünk, így sokat lehetünk együtt. Nagyon összetartó család a miénk. Három unokánk van, 2, 4 és 6 évesek, feleségemmel sok időt töltünk velük.

Sok közös programot szervezünk a gyerekekkel, unokákkal, együtt nyaralunk, télen síelünk, kirándulunk, vagy csak összejövünk és beszélgetünk.

A családcentrikusság a gyerekeinkre is jellemző, ez nagy öröm nekünk, szülőknek.

És ez az, amit nagyon fontosnak tartok az iskolás gyerekek életében is.

Zoli, köszönöm a beszélgetést.

Legyen a 2017-18-as tanév mindannyiótok számára értéket teremtő, nyugodt és sikeres; vegyenek körül figyelmes, érdeklődő gyerekek, együttműködő szülők.

Családi életedben örömteli mindennapokat, sok szerepet kívánok.

Konkoly Béláné

Hírek a kapitányokról

• Az idei, XXIII. Jászok Világtalálkozóját Jászládány rendezte június 23-25. között, immár második alkalommal. Az ünnepségek 23-án kezdődtek az újonnan megnyílt szabadidőparkban. A megjelenteket Bertalanné Drávucz Katalin polgármester asszony köszöntötte, és örömét fejezte ki, hogy együtt lehetünk a jász összetartozás különös érzésével. A következő köszöntőt dr. Lengyel Györgyi közigazgatási államtitkár a jászok összetartozását, kitartását méltatta. A köszöntők sorát Kovács Sándor, a Jász- Nagykun- Szolnok Megyei Közgyűlés elnöke folytatta, kun felmenőkkel büszkélkedve a jász és a kun testvériséget méltatta, melyet összeköt a közös sors és küzdelem. Ezen az ünnepségen került átadásra a jászládányiak régi vágya, egy szabadidőpark, melyet a testvértelepülések, Csíkrákos székely kapuja és Oromhegyes kopjafái díszítenek. Az ünnepség ezek után Gubicz István 2013-ban elhunyt jászkapitány emléktáblájának avatásával és koszorúzásával folytatódott. A délután –a hagyományoknak megfelelően–különböző kiállítások, tárlatok (szám szerint 28) megnyitásával folytatódott. A rendezvénysorozat egy könyvismertetővel zárult, melyben Hortiné dr. Bathó Edit Kiss Ágoston jászládányi születésű tanító életútját mutatta be 1823-1869 között. A könyv az akkori kor nyelvén és szóhasználatával íródott. Kiss Ágoston ma élő leszármazottai is ott voltak a könyvbemutatón, ugyanis ők adták át a kézírásos anyagot Hortiné dr. Bathó Editnek. A világtalálkozó szombati díszünnepsége a főpapi szentmisével kezdődött a jászládányi Sárlos Boldogasszony katolikus templomban, melyet Ficzek László érseki helynök celebrált a Jászságban szolgált teljesítő papok társaságával. A szentmise után a díszünnepség a főtéren folytatódott, ahová a jászsági, a jász kirajzású települések felvonulással érkeztek. Az ünnepséget a hagyományoknak megfelelően a Jászkürt hangja nyitotta meg, majd a himnusz eléneklése következett. A himnusz elhangzása után a köszöntők sora következett. Bertalanné Drávucz Katalin polgármester asszony a hagyományok ápolásáról, életben tartásáról beszélt, melyek alapjai a továbbélésnek. Kiss Eliza miniszteri biztos elszármazott jászként emlékezett élete első 18 évére, melyet a Jászság fővárosában töltött. Pócs János országgyűlési képviselő az év legszebb ünnepének nevezte a világtalálkozót, melyet a jászok büszke ünnepi lelkülete és a helyi lakosság őszinte vendégszeretete tesz naggyá. Kállai Mária megyei kormánybiztos méltatta a Jász Világtalálkozó jelentőségét, de kiegészítette azzal, hogy a jászságiak nem csak a hagyományok ápolásában, a kultúra megőrzésében összetartók, de a kor gazdasági és társadalmi nehézségeivel is szembenéznek, és a nehézségekre többnyire megtalálják a helyes választ. Kovács Károly akadémikus az elszármazott jászok nevében üdvözölte a találkozózt, és

felidézte gyermekkorát, melyet Jászládányban töltött. Ezután dr. Dobos László a Jászok Egyesületének elnöke szólt a jászok összetartásáról, melyet már lassan negyed százada tudunk ünnepelni, melynek tartása és értékrendje az őseiktől ered. A következőkben kihirdette a Jászok Egyesületének évente adományozott két díj nyertesét. A Jászságért Díjat Papp Izabella levéltáros kapta életműdíj elismeréseként. Ezúttal is gratulálok neki. A civil szervezetekről szóló Jászsági Civil díjat a Jászsági Népdalkör érdemelte ki. Folytatásként Csikós Miklós leköszönő jászkapitány elmondta egyéves tapasztalatait, annak élményeit, és kifejezte, hogy kitüntetés volt számára a Jászság és a jász emberek képviselője. Ezután következett az új jászkapitány, Bertalan János ünnepélyes beiktatása, eskütétel, majd a kapitányi jelképek (nyakbavaló, süveg, kard, bélyegző, Lehel kürt, nyakbavaló medál) átvétele után a Lehel kürtből bort ivott mindnyájunk egészségére. Majd a három ágyúlövés után nyeregbe pattant, és körbe lovagolta a rendezvény színhelyét. Az ünnepség folytatásként Bertalanné Drávucz Katalin polgármester asszony átadta a XXIV. Jász Világtalálkozó rendezési jogát jelképező stafétabotot Györiné dr. Czeglédi Mártának, Jászfényszaru polgármesterének, aki mindenkit szeretettel hívott a 2018-as Világtalálkozóra Jászfényszaru-ruba. Ezután már hagyományosan a jászsági polgármesterek galambbröptetése zárta a díszünnepséget.

• A Jászkapitányok Tanácsa már korábban tudott arról, hogy Eszes Béla Jánoshida polgármestere megvált a JÖSZ (Jászsági Önkormányzatok Szövetsége) elnöki posztjától. Ezért úgy döntöttünk, hogy az egy évtizedes munkáját megköszönjük, mert sokban segítette, koordinálta, támogatta a kapitányok munkáját. Ezért június 24-én délután a „Hídi napok” megnyitóján Jászládányról a világtalálkozóztól a kapitányok átvonultak Jánoshidára, és a falu lakossága előtt köszöntük meg az egy évtizedes áldozatos munkáját. Ajándékkul egy eredeti nagyságú Lehel Kürt másolatot kapott a tartóállvánnyal, melyet -- meghatódottsága után mondta—az irodájában fog elhelyezni. A megnyitó után még hosszú baráti beszélgetést folytattunk. Meg kívánom jegyezni, hogy a JÖSZ új elnöke Farkas Ferenc, Jászapáti polgármestere lett. Munkájához sok sikert kívánok.

• Július 8-án került megrendezésre Karcagon a XIII. Hármaskerületi Aratóverseny és a népi ételek főzőversenye. Ezt a versenyt a jászkun kapitányok hívták életre az elődök tiszteletére és a hagyományok ápolása érdekében 13 évvel ezelőtt Kunhegyesen. Ma már erdélyi és vajdasági települések is csatlakoztak a rendezvényhez. Mi, boldogháziak tizenegyedik alkalommal vettünk részt a megmérettetésen. Meg kívánom jegyezni, hogy főzőcsapatunk most nem indult a versenyen, így

azzal nem is foglalkozom részleteiben. Az aratóversenyre 9 fővel mentünk Kobela Margit vezetésével, ugyanis ő volt a sofőr. Karcagon még csatlakoztak hozzánk a nagykőrösiek – a Bajor István-féle csapatból, bár ő most nem volt jelen – akik hűen a boldogházinak szurkoltak. Megjegyzem, nem is eredménytelenül. A regisztráció és az étkezési jegyek átvétele után 9 óra-kor az arató csapatok és a vendégek zenekari felvezetéssel indultunk az aratás helyszínére. Az aratás és a letáborozás a Szentannai Sámuel középiskola területén volt, az aratás helyszínére csak pár száz métert kellett gyalogolni. A helyszínen Dobos László, Karcag város polgármestere köszöntötte a résztvevőket, majd a versenyzők elfoglalták az előre kijelölt parcellát. Az aratandó terület 100 négyzetméter, amit az aratócsoport birtokába vett, és megkezdték az aratást. A mi csapatunk résztvevői: Fózer Tibor kaszás, Tóth Béla kévekö-tő, kisegítő, marokszedő, gereblyező személyek pedig Kobela Margit, Bakki Zsuzsa, Makó Istvánné Esztike. A paraszti teríték háziasszonya Kissné Nagy Marika óvó néni volt. Az aratóversenyben 23 csapat vett részt, legtöbbször a Jászságból 8 csapat, a Nagykunságból 7, a Kiskunságból 6 volt a résztvevők száma. Ezenkívül versenyben volt még a Vajdaságból Backmadaras és a Székelyföld nevű csapat Erdélyből. Az értékelést egy 5 tagú zsűri végezte, melynek én is tagja voltam. A zsűrizésnél figyelembe vettük a tájegységnek megfelelő ruházatot, a szerszámok állapotát, annak rendeltetés-szerű használatát, kötélkészítést, kévek állapotát, csomók (keresztek) milyenségét, a tarló magasságot, a

paraszti étkek feltalálását a parcella szélén. Ezek és még sok más szempont alapján sokáig dolgozott a zsűri a helyes sorrend kialakításán. Az aratás befejezésével visszamentünk a letáborozási helyünkre, és ott hungarikummal, karcagi birkapörkölttel vártak ebédre. Ebéd után a szokásos kultúrműsor következett, ahol a közeli települések fellépői hozzájárultak a jó hangulat kialakításához. A zsűri közben végezte munkáját. Mikor a zsűri végzett a munkájával, akkor kezdődött a protokolláris köszöntők sora, majd következett az eredményhirdetés. A főzési díjakat nem tudom, nem je-gyeztem meg, de az aratókét igen. Első helyezett lett a karcagi Aranykalász Baráti Kör csapata. Második helyen a jászboldogházai Nyugdíjas Klub csapata, harmadik helyen a Haleszi Gazdakör kiskunfélegyházi csapata végzett. Különdíjban részesült Megyasszai István Kunmadarasi Hagyományőrző, aki 90 évével kiérdemelte a Legidősebb Kaszás díját. A díjak kiosztása után Dobos László, Karcag város polgármestere átadta a Vándor Gajmót Tary Andrásnak, Jászivány polgármesterének, aki a XIV. Hármaskerületi Kézi aratóversenyt fogja rendezni. Ezzel az aratóverseny befejeződött, nagyon jó hangulata volt a közönségnek, és még ezt fokozta a karcagi Pusztai Rókák lovasbemutatója. Mi is nagyon jól éreztük magunkat, és este 8 óra után érkez-tünk haza. Gratulálok a díjazottaknak.

*Nagy Albert
jászkapitány*

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

Szeptemberben sok család életében, mindennapjaiban történik változás, az óvodai, iskolai élet más életritmust kíván. Mennyire fontos, hogy az óvodai, iskolai nevelési elvek – rendszeresség, következetesség, szabályok tisztelete – jelen legyenek a családi nevelésben.

A nyár minden gyereknek a pihenésről, szabadságról szól. Mindenki nagyon élvezi, de 10 hét lazítás után, titkon, kicsit várjuk a szeptembert. A napi rutin visszatér a családok életébe, ami sokat segít abban, hogy otthon jól működjenek a dolgok, hiszen a gyer-mekeink még egy oldalról kapnak támogatást, segítséget az óvó néniktől, tanító néniktől. Az óvoda, iskola által támasztott elvárások támpontot adnak, hogy megtanuljanak alkalmazkodni külön-féle élethelyzetekhez. A rendszeresség, a felelősségvállalás, a sza-bályok betartása iskolaidőben értékké teszi az akkor rendelkezésre álló kevés szabadidőt. Szülőként azt gondoljuk, hogy az intézményi és az otthoni nevelési elveknek harmóniában kell állnia egymással ahhoz, hogy 2018. júniusában egy eredményes tanév után majd ismét élvezhessük a jól meg-érdemelt pihenést.

Jenei Tamás és Melinda

Bence születése óta fontosnak tartottam azt, hogy valamilyen formában megszokott napirend alakuljon ki a mindennapjainkban, és ez még inkább erősödött a kis tesó, Marci érkezése után, hiszen ez meglehetősen könnyítette a napjainkon. Kiszámíthatóvá váltak számomra és a gyerekek számára is. Természetesen nem azt mondom, hogy ettől a napirendtől soha nem tértünk el, hiszen voltak napok, programok, amiket rugalmasan kellett megoldani. Véleményem szerint fontos a gyerekek számára, hogy már az ő kis életükben, már az otthon töltött három évben is legyenek szabályok, elvégzendő feladatok a korukhoz és az adottságaikhoz mérten. Ez segít nekik megszokni az óvodában és később az iskolában is a rendszerességet, következetességet és a szabályok tiszteletét.

Koczáné dr. Fehérvári Mária

A nyár kötetlenebb, lazább mindennapjai után talán kell egy kis idő, hogy újra átálljanak a gyerekek és a felnőttek a szabályozottabb életmódra. Ehhez még társul a lassan beköszöntő ősz, ami szintén változás a szünidő után. Úgy gondolom, hogy szeptembertől a szülők kénytelenek elővenni a kicsit szigorúbb hangnemet, hiszen nem minden lehet megtenni tanév ideje alatt. Amit nyáron gond nélkül megtehetett a gyerek, azt most már nem biztos, hogy szó nélkül hagy(hat)ja a felnőtt.

Berkó-Fejes Györgyi

Bár bennünket még nem érint az óvoda vagy iskolakezdés, de tudjuk, hogy egy gyerek életében az első 6-7 év nagy jelentőséggel bír a következő évek rá váró akadályait tekintve. Már egy újszülöttnek is meg kell tanulnia alkalmazkodni a szűk környezetéhez, a családjához. A szabályokat, kereteket nekünk, szülőknek kell megadni, és következetesen betartatni, hogy az új családtag mihamarabb be tudjon illeszkedni. Pici korban ennek az egyetlen eszköze a rengeteg közös játék, csiklandozás, meseolvasás, éneklés. Később pedig, az új közösségben ezáltal már könnyebben fog alkalmazkodni az új szabályokhoz. Szóval nekünk most semmi más dolgunk nincs, mint Hunorral játszani, játszani, játszani.

Rudi Gabriella

Gyermekeink életében nagyon fontos a rendszeresség, hisz ők is a rendre és a rendszerességre vágnak. Minél inkább hagyatkozhat a gyermek az életét meghatározó keretre, biztonságérzete annál erősebb, és fejlődése annál egészségesebb lesz. Segíti a ritmus kialakítását, ha visszatérő feladatokat adunk nekik: ágyazzon be, vacsorához terítsen meg, vagy játék után pakolja el a játékait és még sok más dolog. És ezekben a napi rutinokban kialakul egy mindennapi rendszer. Ahogy iskolába, óvodába mennek, ahol a pedagógusok is sokat segítenek, hogy a megfelelő ritmus kialakuljon, és ez a nevelésben is visszatükröződik. Nekünk felnőtteknek is van egy mindennapi rutin és vannak szabályok, amit a gyermekeinknek is be kell tartani.

Tóth Mária

Strandnapló....

Immáron nyolcadik szezonját zárta Strandfürdünk. Az idei év időjárása is sokat kedvezett a strandolni vágyóknak, így több mint 11 ezer vendéget tudtunk fogadni. Külön öröm számunkra, hogy „törzsvendégeink” mellett minden évben új látogatókkal bővülünk.

Évről évre újdonságokkal szeretnénk szolgálni, hogy fel tudjuk venni a versenyt a nagyobb strandfürdőkkel. Az idei évben egy új betülös medencét vehettek birtokba fürdőzőink. A medence a már meglévő betülös mintájára épült annyi különbséggel, hogy a falában élményelem lett kialakítva. Bízom benne, hogy az új medencével még jobban hozzá tudunk járulni vendégeink pihenéséhez.

Több rendezvénynek biztosítottunk helyszínt, helyet adtunk a már hagyománnyá vált Motoros Találkozó-nak, a Civil szervezetek napjának, az III. Strandröplabda tornának, illetve számos magán rendezvénynek.

A szezonban szerencsére semmilyen rendkívüli esemény, baleset nem történt. A hatósági ellenőrzések során mindent rendben találtak, a vízminta eredmények a medencékről minden esetben kiválóak lettek.

Minden kedves vendégünknek szeretném megköszönni, hogy a 2017-es szezonban is minket választott, és ezzel öregbítette hírnevünket, illetve szeretném megköszönni a strand dolgozóinak, a helyi civil szervezeteknek, illetve mindenkinek, aki munkájával segítette fürdünk működését.

Tisztelettel:

Szöllősi Péter

Beszámoló a kempingről

Idén is az előző évekhez hasonlóan sikeresnek mondhatjuk a Jászboldogházi Strandfürdő és Kemping vendégeinek számát. Több táborozó csoport is ellátogatott hozzánk. Már júniusban elkezdődött az idény a kosárfonók 2 hetes táborával, ahol felnőtt emberek fonták szorgosan a kosarakat egész nap. Jászboldogháza Községi Önkormányzat a Jászboldogháza Ifjúságáért Közhatalú Egyesülettel közösen pályázat útján nagyon kedvezményes áron szervezett 6 hetes strands nyári napközis tábor a Jászboldogházi Mátyás Király Általános Iskola tanulói részére, melyből négy hetet sikerült megvalósítani. A gyermekeknek hétfőtől péntekig különféle programokat szerveztünk. Pl. állatkert, biciklitúra, látogatás Tápíószelére a Növényi Diverzitás Központba, tűzoltó bemutató, egész napos strandolás stb. A kosárfonók bemutatták a gyerekeknek, milyen munkákkal telnek napjaik a táborban, színesítve ezzel az élményeiket. Köszönöm Csinger Rozáliának, Berkó Fejes Györgyinek, Berkó Alexandrának és Tóth Máriának, hogy vállalták az egész napos felügyeletet, és lelkesen játszottak és foglalkoztak az általános iskola tanulóival. Júliusban a napközis táboron kívül még 4 csoport látogatott el hozzánk Dunakeszről, akik évek óta

visszatérő vendégek. Igaz, eddig a sportsarnokban töltötték az éjszakákat, de idén a felújítás miatt strandunkon szálltak meg, ahol nagyon jól érezték magukat. A fővárosból idén is fogadtunk csoportot, akik egész héten különféle programokon vehettek részt. Köszönöm Matók Csabáéknak a tehénfejés bemutatását és a finom házi tejet, ami nagyon ízlett a gyerekeknek, Krasnyánszki Imrének a lovaskocsikázást, ifj. Szűcs Gergelyéknek a tanyagazdaság bemutatását és a Jászboldogháza Község Önkéntes Tűzoltó Egyesületének a részletes bemutatót. A gyerekek és a pedagógusok egyaránt pozitív élménnyel utazhattak haza. Zagyvarékasról és Újszászról szintén érkeztek táborozók a következő két hétben, akik már évek óta ellátogatnak hozzánk, és mindig mosolyogva és vidáman utaznak haza. Különösen szeretném kiemelni Ráczné Baráth Andreát, Répási Ildikót és Durucz né Kovács Andreát, akik biztosították a tápláló és finom ételeket a gyermekeknek. Köszönöm a munkátokat. Augusztus hónapban több rendezvényt tartottak kempingünkben. Születésnapokat, osztálytalálkozót, lakókocsi találkozót emellett pedig családok és társaságok kibérelhették kisházainkat pár nap pihenés eltöltésére. Várunk mindenkit szeretettel jövőre is.

Sós Boglárka

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Ma már községünk több pontján láthatók a szép színfoltot jelentő, egyben fontos információkat tartalmazó tájékoztató táblák. Augusztus 20-án a Tájház új kerítésén, a napokban pedig a Petőfi utcában került sor az utca történetét bemutató tábla elhelyezésére. Az esztétikus kivitelű táblák famunkáit Darók István asztalos készíti. Ez alkalommal vele beszélgettünk a fa illatáról, az alkotásról, a tánc örömről...

Évek óta segíted a faluszépítők elképzeléseinek megvalósulását, készíted a „Szép utca” táblákat, tájékoztató táblákat, különleges padokat. Mi motivál ebben?

- Szerintem nagyon fontos, hogy a boldogházi emberek bekapcsolódjanak a civil szervezetek munkájába. Van, aki anyagiakkal, más a munkájával, és lehet egy jó ötlettel, jó szóval is segíteni. Ezzel terhet veszünk le az önkormányzatról, és jó érzés, hogy van eredménye, tisztább, rendezettebb lesz a falunk, jó ránézni, és jó hallani az ide látogatóktól, hogy milyen szép ez a település. Én három hónapos korom óta élek itt, és nagyon szeretem Boldogházát, ezért próbálok tenni érte. Az első komoly munkám a játszótér elkészítése volt, ami nagy munkát jelentett, és amire ma is nagyon büszke vagyok.

Nem csak a faluról, de a munkád-ról is nagy szeretettel, lelkesen beszélsz. Mindig tudtad, hogy ez lesz a hivatásod?

- Édesapám ács volt, a fa szeretete innen adódik. Gyakran mentem vele, segítettem neki, ekkor szerettem meg a fa illatát, tapintását, hogy mennyi minden készülhet belőle. Mégsem asztalosnak készültem, fazekas szerettem volna lenni. Nem voltam túl jó tanuló, így nem nyertem felvételt Mezőtúrra. Asztalos tanulónak vettek fel, és már az első évben biztosan éreztem, hogy ezzel akarok foglalkozni. Szerencsére a kézügyességet megadta a Jóisten. Általános iskolában Velkeiné tanárnő szakkörébe jártam, és amikor kiderült, hogy jól megy a rajzolás, festés, valahogy megéreztem, hogy a kezem által

fontos dolgok születnek majd.

Mit találsz olyan vonzónak ebben a mesterségben?

- Egyszerűen jó látni, hogy egy élő fából milyen szép dolgokat lehet csinálni, legyen akár egy képeret, egy konyhabútor. Minden bútor más kihívást jelent, ugyanígy a különféle fákkal is másként kell dolgozni. Kedvenc fám a cseresznye, a dió, és a tölgy, ezek nemes bútorkészítő anyagok. Ha belefogok egy munkába, a műhely telítődik ezeknek az illatával, ami örömmel tölt el. Mint minden más, ez a szakma is folyamatosan változik, amit követni kell. Fontos, hogy nem sorozattermékeket készítek, hanem egyedi darabokat, talán nincs is két egyforma közöttük. Ez a munka sok szépet ad nekem, megélhetem az alkotás örömét.

A bútorasztalos szakma mellett megtanultad a kárpitos mesterséget is, ez mit jelent számodra?

- Bár rokonszakma, mégis egészen más. Finomabb kéz kell hozzá, mert

bársonnyal, brokáttal, finom anyagokkal dolgozom. A kárpitos szakmában azt szeretem, ha például van valakinek egy régi kedves bútora, valami örökség, ami tönkrement az idők során, ebből csodálatos bútort lehet varázsolni, ami nekem is és a megrendelőnek is nagy öröm. Ebben talán benne van az is, hogy nagyon érdekelnek az emberi sorsok, hogyan éltek régen, milyen gondokkal küszködtek. A munkám során kicsit betekinthelek a családok életébe. Egy-egy régi bútorhoz sok emlék kapcsolódik, és nagy öröm, ha a munkámmal részese lehetek az emlékek megmentésének. Többször előfordul az is, hogy ki kell vágni egy régi kedves fát, és arra kérnek, készítsék belőle valamilyen kis bútordarabot, dísztagyat, mielőtt a kandallóba kerül, hogy maradjon valami emlék.

Nagyon sok a megrendelésed, szeretik a munkáidat, amelyek külföldre is eljutnak.

- Egy évig Németországban dolgoztam, ami elsősorban a gipszkarton sokrétű használatában jelentett fontos tapasztalatszerzést, ma ezzel is foglalkozom. Svájcba, Szlovákiába is készültek munkáim. Londonban egy hónapig épület felújításon dol-

goztam. Érdekes volt látni az ottani munkásokat, az alapanyagokat, valahogy minden fordítva van, mint nálunk. A megrendelő nagyon elégedett volt a kész munkával. Óriási élmény volt ez a hónap, megélni, például, hogy a nagy metropoliszban milyen kicsinek tűnik az ember...

Három albumban az életem – mondtad, amikor az elkészült munkáid fotóit mutattad, amelyekre az igényesség és a sokféleség jellemző. Van, amit még szívesen kipróbálnál?

- A munkámat elsősorban a megrendelések szabják meg. Szeretem, hogy sokféle dolgot kipróbálhatok, a kecskesajt nyomó széktől a bölcsőig nagyon sok mindent készítettem már. Kezdetől megőrkíttem az elkészült munkáim, ma már digitális formában. Van közöttük ágy, könyvespolc, íróasztal, kerti hinta, virágtartók, belső lépcső, korlát, galéria, fürdőszoobabútorok – lényegében minden, ami fa. Legjobban talán a konyhabútorok készítését szeretem, de minden mást örömmel készítek.

Érdekel a belsőépítészet is, és szívesen dolgoznék műemlékvédelemnek, fából készült régi bútorok felújításában. Nagy kihívás lenne például templomban padokat restaurálni. Talán ezt is elhozza majd az élet.

A beszélgetésből is nyilvánvaló, hogy a munkád egyben a hobbid is. Emellett több kedves időtöltésed van. Melyik áll a legközelebb a szívedhez?

- Nagyon sok élményt jelent a túrázás a barátokkal, a kerékpározás, a közös főzések, de mostanában erre kevesebb idő jut. Ma már a néptánc az, ami a szakmám mellett a mindennapjaimat kitölti. Mindig közel állt hozzám a zene, édesapám nagyon szeretett mulatni, én is szívesen jártam bállokba, táncos helyekre. 30 évesen azt éreztem, hogy ki kell próbálnom a táncot, hiányzik az életemből. Társastáncsal kezdtem, és egy év után jött a népzene, a néptánc. Mindig érdekelt, hogy őseink milyen táncot jártak, amit mi már rég elfelejtettünk. Abonyban találtam rá olyan néptáncos közösségre, ahol nagyon jól érzem magam, ahová 12 óra munka után is szívesen megyek minden héten. Több helyen fellépünk a környéken, részt veszünk regionális néptánc fesztiválokon, nemzetközi táncfesztiválokon. Augusztusban a Balaton mellett voltunk néptánc táborban. A

néptánc valahogy belülről jön, jó érzés teljesen átadni magam a zenének, a táncnak, és közben elfelejteni a hétköznapi gondjait. A tánc lett az életem éppen úgy, ahogy Gustav Mahler megfogalmazta: „Táncolok, míg élek, mert tánc nélkül nincs élet.”

Jó hallgatni, milyen tartalmas az életed, és azt látom, hogy elégedett ember vagy, ami a mai világban ritka érték.

- Azt csinálhatom, amit a legjobban szeretek – ez a munkám, és jól kiegészíti a nagy szerelem, a tánc. Szerencsére sok minden érdekel, nyitott vagyok, pozitívan gondolkodom. A túrázás során közel kerülünk a természethez, ami teli van szépségekkel. Sokat jelent számomra a vallás, ami családjamban meghatározó, úgy érzem, ezáltal több erőt kapok a munkához is. Boldog embernek mondhatom magam.

Azt hiszem, ez a legtöbb, amit kívánhat valaki. Köszönöm a beszélgetést, ami talán másokat is arra ösztönöz, hogy keressék mindenben a szépséget, a harmóniát. További sok örömet kívánok a munkádhoz, a tánchoz – és mindahhoz, ami fontos számodra.

Papp Izabella

Boldogházán itthon

Amikor év elején a szerkesztői megbeszélést tartottuk, Rácz Piroska neve két helyen is felvetődött. (Boldogházán itthon és a fiatal mezőgazdasággal foglalkozók között). Így a beszélgetést e két témában összekapcsoltam, és érdeklődve hallgattam történetüket.

Beszélgetés Sallai Lászlóval és párjával, Rácz Piroskával

Hogy találtak községünkre?

Laci: Hirdetéseket bújtok Jászberény környékén, mivel Piroska jászberényi, és munkahelyünk is odaköt bennünket. Jászberény szoba sem jöhetett, hiszen az ottani ingatlanárak a csillagoknál jártak és járnak. Több településen is szétnéztünk, de Jászboldogháza azonnal elnyerte tetszésünket. A lakóhelyválasztásnál fő szempontunk volt az óvoda, iskola megléte, színvonala, a biztonság, a lakosság összetétele, a tisztaság, gondozottság, a közlekedés.

Itt mindent megtaláltunk: bekamerázott virágos utcák, barátságos emberek, jól felszerelt intézmények. Végül 2015-ben megvásároltuk Szücs Karcsi anyukájának, Boriska néninek a házát a Deák Ferenc utcában.

Piroska: Azóta éjjel-nappal alakítgatjuk, bővítjük otthonunkat, így nem unatkozunk.

Úgy tudom, Laci gyökerei Erdélybe nyúlnak vissza.

Laci: Valóban. Szatmárnémetiben nőttem fel, iskoláimat is ott végeztem. Még elkezdtem az egyetemi tanulmányaimat is, managermarketing szakon, de már másfél év után rájöttem, ezzel nem lehet semmit sem kezdeni. Ezután döntöttem úgy 2002-ben, hogy átjövök az anyaországba. Nehéz elhatározás volt, hiszen szüleim, barátaim, a táj odakötött. Akkoriban nem volt könnyű helyzete az ott élő partiumi embereknek. Szerencsére az utóbbi 5-8 évben javult a helyzet, a multik az olcsó munkaerőt kihasználva beruházásokba kezdtek

Most várják a család harmadik apraját. Számomra ez azt jelenti, bíznak a jövőjükben.

Piroska: Újabb kislánnyal bővül a családuknak, így ránk is érvényes lesz az operett cím: „Három a kislány”. Nagyon sok tervünk van a párom-

mal, elsősorban egészségben, bekességben megmaradjunk, befejezzük az építkezést, az átalakítást.

Laci: Tudom, lassan haladunk, mert mindent magunk végzünk. Ahogy Piroska mondta, az egészség a legfontosabb! Így nem csak bevételi forrásnak tartjuk a fűrj-, nyúl-, és a tyúktenyésztést, hanem egészségmegőrző szerepük miatt is döntöttünk mellettük.

Amikor a riportra készültem, utánanéztem a számomra csak az állatkertből és a képekről ismert madárnak, a fűrjnek. Szinte hihetetlen, hogy az Ázsiában már a 11. században ismert szárnyast Európába 1900-ban csempészték be Japánból, hazánkba pedig 1960-ban került a gödöllői egyetemre. Nagyon pici „madár”, mindössze 25-35 dkg súlyú, a tojásai is aprók, 16-17 grammosak.

Laci: Visszatérve a fűrjekre, a húsa is nagyon egészséges, de a tojásának is hihetetlen élettani értékei vannak. Úgy választottuk ki a tenyésztésre, hogy utána olvastam, érdeklődtem, és úgy tudom Boldogházán rajtunk kívül, még egy csa-

ládánál vannak fűrjek. Élőállományunk 200 db körül van, és egy tojó évente 250-300 db tojással örvendeztet meg bennünket. Érdekességként említem, hogy 6 hetes korukban már tojnak. Állandó vevőink vannak, mint az előbb említettem a tojás igen értékes. Ingyenc tápláléknak számít. Minimális a koleszterin értéke, és minden hiányosságot, ami a szervezetből hiányzik, teljes mértékben pótol. Mi ezt személyesen tudjuk bizonyítani! Az igazi hatást nyersen lehet elérni, ezért Piroska szinte mindennap elkészíti a „koktélt”. Fűrjtojás + édesítőszer + kakaópor + meleg tej.

Piroskánál a cukorbetegséget is rendbe tette. És ami, még óriási előny: sem a húsa, sem a tojása nem tartalmaz szalmonellát. A nyúl is, a tyúktenyésztés is haszonnal jár számunkra, hiszen tudjuk mit eszünk, és a „kuncsaftjaink” is ezért tartanak ki mellettünk.

Ez a sokféle tarkaállomány rengeteg feladattal jár! Hogy bírják mindezt a munkahelyi kötelezettség mellett?

Piroska: Mivel én már itthon vagyok babaváráson, úgy napközben meg tudom nézni őket. A párom végzi a reggeli és esti munkákat, a neheze rá vár.

Hol dolgoznak?

Laci: Én 5 éve a Nagy-Kollár Acél-szerkezet és Ipari Berendezéseket Gyártó Kft.-nél dolgozom, mint CNC programozó. Ez a cég, a régi Aprítógépgyár tanműhelye mellett található. Mindennap bejárok. Szeretem a munkahelyemet, rugalmas, emberbarát. Ha bármi gondunk támad, akkor meg tudjuk oldani.

Piroska: Én az Amond Kft.-nél dolgoztam operátorként, ahol a hűtőgéphez gyártanak rácsokat. Most, mint az előbb mondtam, babaváráson vagyok, és a két kislánnyal élveztük a nyári szünetet.

Kislányok! Ti miért szeretitek Boldogházát?

Szandra: (aki 4.osztályos lesz) Nekem nagyon tetszik a strand, a játszótér és az iskola. Zsuzsa tanító néni nagyon kedves, és tudom, nekem a tollbamondást kellene többet gyakorolnom.

Laura: Nekem is a strand tetszik a legjobban, de nagyon szép az óvodánk is. Én most leszek elsős (és már meg is mutatja az új, igazi lányos, rózsaszín táskáját). Nagyon várom, Andrea tanító néni lesz a tanítónk.

Mit csinálnak a szabadidejükben?

Laci: Mint mondtam, abból van a legkevesebb. Az állatok miatt nem is tudunk hosszú időre elmenni. Általában egy-egy napra utazunk, legutóbb is egy éjszakát sátoroztunk Vársonkolyoson (Şuncuiuş), Erdélyben. Örülünk, ha itthon pihenhetünk!

Egy kérdésre szeretnék Önöktől őszinte választ kapni. Mennyire befogadó közösségünk?

Piroska: Én a legjobbakat tudom elmondani. A bejárás során is, az óvodában is, az iskolában is segítő, támogató embereket ismerhettem meg. Érdeklődők, nyitottak voltak felém, de említhetném a szomszédunkat, Tóthné Marikát is, aki nagyon kedves és segítőkész. Laurám kedvence Sas Pista bácsi, és a felesége is barátságos, figyelmes.

Laci: Barátaink még nincsenek itt, mivel éjjel-nappal dolgozunk. A barátságot ápolni kell(ene).

Mindig felteszem ezt a kérdést az új boldogházi lakóknak, így Önöknek is! Hol, milyen területen éreznek javítani valót?

Fürjek és nyulak

Laci: Nagyon sokan járunk Berénybe dolgozni autóval. A portelki homokos úton az autó elektronikáját féltjük, az Imrédy út kb. 6 km hosszan járhatatlan. Ez lenne a kérésünk, hogy tegyék rendbe, javítsák meg ezt az utat!

Piroska: Az üzletek ellátásával nincs gondunk, annál nehezebb volt az utóbbi 2 év a tanítási szünetek miatt. Az én édesanyám sajnos meghalt, Laci édesanyja messze van, nincs segítségünk, és mivel mind a ketten dolgoztunk, volt, hogy a gyerekeket is bevittük a munkahelyre. A megoldás talán egy családi napközi lehetne, ha volna rá vállalkozó. A szabadságot nehéz tervezni, erre példa most Laci, aki a 29 nap szabadságából csak 3-at tudott eddig kivenni.

Szandra: Mi szeretnénk a játszótéren még több játékot!

Laura: Én kisbabát szeretnék!

Laura! A te kérésed hamarosan teljesül. Kedves Sallai család! Kívánok Önöknek örömteli várakozást, egészséges kicsi lányt! Sok-sok erőt, kitartást az átalakítási munkálatokhoz, közös életükben adjanak, kapjanak soha el nem múló szeretetet.

Zrupkó Ferencné

Kérem kedves betegeimet, hogy a lehetőségekhez mérten szíveskedjenek a rendelési időpontokat betartani!

Rendelés menete:

Hétfő

8.00- 9.00 receptírás
9.00- 10.00 akut betegek ellátása
10.00- 12.00 időpontos betegek ellátása

Kedd

(KÉRJÜK DOLGOZÓ BETEGEINK RÉSZÉRE FENNTARTANI)
12.00-13.00 receptírás
13.00-14.00 akut betegek ellátása
14.00- 16.00 időpontos betegek ellátása

Szerda

8.00- 9.00 receptírás
9.00-10.00 akut betegek ellátása
10.00 12.00 időpontos betegek ellátása

Csütörtök

8.00- 9.00 receptírás
9.00-10.00 akut betegek ellátása
10.00 -12.00 időpontos betegek ellátása

Péntek

8.00- 9.00 receptírás
9.00- 10.00 akut betegek ellátása
10.00- 12.00 időpontos betegek ellátása

Receptírás:

Az állandóan szedett gyógyszerek ellenőrzése, felírása.

Akut betegek ellátása:

Időpont nélkül lehet jelentkezni, az előzőnap vagy az adott napon jelentkező panaszok miatt.
(pl. láz, köhögés, torokfájás, fejfájás)

Időpontos betegek ellátása:

Időpontot kell kérni és a megbeszélt időpontban név szerint szólítjuk. Régebb óta fennálló panaszok tisztázása, leletek, zárójelentések bemutatása, jogosítvány, NRSZH beutaló kiállítása, táppénzes betegek ellenőrzése stb. ezen idő alatt történik.

Időpontkérés:

06-57- 460-021

A csíkosi Oláh kereszt – és a környék titkai

Boldogháza határában régen kilenc kőkereszt állt. A lakosok példás összefogásának eredményeként ma nyolc kereszt gondozott, szép állapotban – közülük kettő felújítva, egy újjáépítve – hirdeti Isten dicsőségét, állíttatóinak emlékét.

Egyetlen kereszt nem kerülhetett vissza eredeti helyére. A csíkosi határrészen 1887-ben emelt Oláh-kereszt maradványai jelenleg a polgármesteri hivatal udvarán találhatóak. A kereszt története túlmutat önmagán, a hely, ahol állt, nagyon fontos tájékozódási pont ahhoz, hogy azonosítani tudjuk a középkori Boldogháza helyét, és a környékén talált régészeti leletek régmúlt évszázadokba vezetnek vissza...

Az Oláh kereszt külsőleg hasonló a többi boldogházi kőkeresztthez, de valójában egy különleges méretű síremlék volt, amely két kislány emlékét őrizte. Oláh István családjában 1887. október 19-én tragikus esemény történt. Két kislányuk, a 4 éves Rozália és a 6 éves Viktória a közeli Zagyva folyóba fulladt. (Minden eddigi feldolgozás egy kislányt említ, de a sírfeliratból egyértelmű, hogy ugyanazon a napon két kislányát veszítette el a család.) Emlékükre állíttatták a keresztet, melynek méretében és díszes kialakításában is tükröződik a szülők mély fájdalma. A magas talapzattól kiemelkedő keresztben kisméretű, fémből készült korpuszt helyeztek el. Mára csak a talapzat maradt meg, melyen két egyforma karéjos kialakítású táblán található a sírfelirat. A darabokra törött talapzat alig olvasható feliratát néhány éve Kispálné Baranyi Aranka jegyezte le:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÁLLÍTTATTA

OLÁH
ISTVÁN

és neje
VÖLGYI
JULIANNA

ITT NYUGSZIK
OLÁH ROZÁLIA
szül. 1883. MÁR. 23.
MEGH. 1887. OKT. 19.

ITT NYUGSZIK
OLÁH VIKTÓRIA
SZÜL. 1881. JÚL. 7.
MEGH. 1887. OKT. 19.

Az Oláh kereszt egykori helye fontos emlékeket őriz a középkori Boldogházáról. A régészeti feltárások során pedig a távoli évszázadok egymásra rakódott emlékeanyagára találtak, melyek egészen a római korig vezetnek vissza.

Az Oláh kereszt a Csikosban, Oláh István tanyájától délre, a Zagyva közelében állt egy dombon, körülötte sírhelyek voltak, feltehetőleg ez a domb volt Boldogháza első temetkezési helye. A 19. század közepétől folyamatosan nőtt a lakosok száma ezen a vidé-

ken, és mivel Jászberény temetője távol volt, ide kezdtek temetkezni. Nem véletlenül esett a választás erre a dombra, hiszen a Zagyva sodrásának nyomán folyamatosan kerültek elő csontmaradványok, erről kapta a domb a Tetemház, Tetemhát nevet.

2017 májusában Túrkevéen a *Jászok Kutatása* konferencián Besenyi Vendel előadást tartott a Tetemhát történetéről, melyben régészeti, történeti munkák alapján összefoglalta az eddigi kutatási eredményeket.

A Tetemhát környékén az első régészeti feltárásokat Hild Viktor a Jászok kiemelkedő régésze végezte. 1893-ban járt először ezen a környéken, és a következőket írta naplójába: „Mintegy 10 ölnyre a tanyától (Oláh István tanyája) közvetlenül a Zagyva partján egy domb látható, tetején egy keresztel. A dombnak tetemes részét azonban a folyam éppen feléje irányuló sodra már elmosta. Az elmosódás folytán sok emberi csont került felszínre, rengeteg kő és törmelékkel együtt, miért a nép elnevezte »Tetemház«-nak.” Hild Viktor Oláh István tanyájában egy latin feliratos köre figyelt fel, amit padként használtak. A követ megfordítva, latin írás vált láthatóvá, melyből kiderült, hogy az egy római sírkő alsó fele. Oláh István elmondta, hogy amikor a sírhelyet ásták, egy köre bukkantak, amely a csákányozás nyomán kettétört, egyik felét kiemelték, s mivel elég hely volt a sír további ásásához, a kő másik fele a földben maradt.

1899-ben Hild Viktor ásatást végzett a kereszt körül, de a kő másik felét nem találta meg. Lehetséges, hogy Oláh István vezette

A latin feliratos kő rajza

félre, a kislányok nyughelyét feltve. A kereszt körül friss sírok is voltak, amit kegyeletsértés lett volna megbolygatni.

Bár a római kori kő másik felét nem találták meg, ásatás közben különleges leltre bukkantak. Mint Hild Viktor feljegyezte: „Körülbelül két méter mélységben egy római épület – castellum vagy speculum – romjaira akadunk a jellegzetes vékony quadrát téglából és faragott kövekből építve, ennek tetejében pedig egy középkori templom alapjait és az ezt övező »cinterem« falait fedeztük fel temérdek csontvázal.”

Az ásatást a Magyar Nemzeti Múzeum bevonásával folytatták, ami hasonló eredményt hozott. Egy kisebb középkori templom és az azt körülvevő kerítés alapját találták meg. A templomfalak alatt, a Zagyva melletti részen római építkezés maradványaira bukkantak, jellegzetes négyszögletes és vékony téglafalakkal és vízvezeték-maradvánnyal.

Jelenleg nem ismeretes, hogyan került római kori emlék a csíkosi határba. A legvalószínűbb feltevés szerint erre haladhatott az a postaút, amely Aquincumot (Buda) kötötte össze a Dáciában lévő Porolissummal. Az utat őrhelyek szegélyezték, s ennek egyike lehetett a Csíkóban, amely a Zagyván való átkelés védelmét szolgálta.

Több mint fél évszázadon át senki nem végzett kutatást a Tetemhát környékén. 1952-ben mélyszántás során egy cserépedényt, abban több száz régi pénzt találtak, ezért Csalog József, a Jász Múzeum vezetője ismét ásatást kezdett itt, melynek során a középkori templom alapja mellett látha-

Az Oláh kereszt maradványai a polgármesteri hivatal udvarán

tóvá vált az egykori házak helye, és igen sok emberi csont került elő. Csalog József korábban is feltetelezte, hogy a középkori templom az egykori Boldogháza központjában állhatott, amely Árpád-kori templom maradványaira épült gótikus templom lehetett. Az Árpád-kori templom és falu bizonyára a tatárjárás idején pusztult el.

Az ásatás eredménye megerősítette azt a feltevést, hogy az ide érkező jászok a római kori, illetve az Árpád-kori épületek helyére építették templomukat, és itt alapították meg az egykori Boldogházát. Ez a középkori falu a mai Jászboldogházától délkeletre 6, Jászsalsószentgyörgytől délnyugatra, 1,5 km-re, a Zagyva jobb partján mintegy 300 méter hosszú és 180 méter széles dombháton helyezkedhetett el. A Zagyva jó vizet, megfelelő átkelőhelyet, a víz halat biztosított az ide érkezőknek, s az állatok tartására gazdag legelő állt rendelkezésre. A régi épületekromokat felhasználták a templom és a falu házainak felépítésére. A lakosok 1596-ban Eger eleste után a törökök elől elmenekültek, és ekkor pusztult el végleg a középkori település.

1969-ben szolnoki régészek hitelesítő ásatást szerettek volna végezni itt, azonban a Zagyva-gát építése miatt ez már nem volt lehetséges. Az 1963-as árvíz során Boldogháza tanyavilágának több mint fele elpusztult, a Zagyva-gát

megegyezéséhez a domb jórészt elhordták, az új gát pedig ráépült a lelőhelyre.

A különleges lelőhely később is foglalkoztatta a kutatókat. 1991-ben Parádi Nándor az addigi kutatási eredmények alapján úgy vélte, hogy Árpád-kori település volt ezen a részen, és annak a temploma állt itt. A jászok végleges letelepedésekor a templomot megnagyobbították. Parádi következtetése szerint az ide érkező jászok egykori Árpád-kori településen telepedtek le.

Ma már semmilyen jel nem utal az egykori község és templom helyére, de a Tetemhát titkait ma is próbálják megfejteni.

2017. augusztus 28-án Besenyi Vendel kezdeményezésére terepbejárást végeztek a Csíkóban, ahol Gulyás Andrással, a Jász Múzeum régészével, dr. Konkoly Mihállyal és Szűcs Lajos polgármesterrel próbálták a lelőhelyet azonosítani. Az Oláh tanya helyét sikerült meghatározni, de a kereszt régi helye, ahol a föld mélyén a latin feliratos kő másik fele található, jelenleg nem ismeretes. Gulyás András a későbbiekben műszeres vizsgálatokat végez majd, a feltáró munkát az önkormányzat pályázat útján tervezi támogatni.

A várható eredmények Boldogháza régmúltján túl a jászok magyarországi betelepüléséről is adalékkal szolgálhatnak.

Papp Izabella

Szüreti bál az Üveges vendéglőben

A boldogháziak örömmel látják, hogy elkezdődött községünk egyik legrégebbi épületének, az 1900-as évek elején épült Üveges vendéglőnek a felújítása. Egykori tulajdonosa Bohács Jánosné Üveges Lenke Budapesten él, és szívesen emlékezik vissza a vendéglő „fénykorára”, amikor nagy bálók, rendezvények színhelye is volt az épület. Ez alkalommal egy régi szüreti bálról mesélt.

Nagyon sokszor gondolok szülőfalumra, és az idő múlásával mintha élesebbek lennének az emlékek. Nézegetem a régi fényképeket, és szívesen emlékezem a kedves ismerősökre, a nálunk rendezett nagy bálókra, tánciskolákra, közösségi eseményekre.

Gyerekkori élményként nagyon élénken él bennem egy háború előtti szüreti bál emléke, amit a vendéglőnk udvarán rendeztek.

Mintha most is látnám a szín pompás felvonulást, ahogy a főutcán vonultak: elől a hintó, utána népi öltözetben lovasok, gyalogosok hosszú sorban. Egy-egy pár tartott egy rudat, amin szőlőfürtök lógtak, és vidám nótaszóval érkeztek az udvarunkba, a szépen feldíszített sátorba. A sátor végében egy vastag zsinorra szőlőfürtöket, almát, üveges söröket, csokoládékat függesztettek fel, aminek később fontos szerepe volt. A szüreti bál elengedhetetlen része volt ugyanis a szőlőlopás. A sátor négy sarkában négy csőszlegény őrködött a felfüggesztett értékek fölött. A bál legfontosabb szereplője a korábban megválasztott főbíró és a bíróné volt. Nagy tiszteletben álltak, hintóval érkeztek a felvonulókkal. A bíró bő ujjú fehér ingben, csizmában, szájában pipával ült az asztalnál a bíróné társaságában. Ha a csőszök lopáson kaptak valakit, azonnal elfogták, és a bíró elé vezették. – Bíró uram, lopáson értük, szabja ki a büntetést! – mondták, és a bíró szigorúan ítélkezett. A büntetés kisebb-nagyobb pénzösszeg volt, amit a „tolvajok” becsülettel befizettek, és az összegyűlt pénzt jótékonyági célokra, egyesületek javára fordították. Emellett tréfás feladatot is kiszabhatott a bíró, amin mindenki jól mulatott.

Hasonló lehetett a régi felvonulás. (Illusztráció)

Családunkkal és vendégekkel búcsúkor az udvaron.

A szüreti bált szeptember végén vagy október elején rendezték, ilyenkor még jó idő volt, így sokan az udvaron ropták a táncot, de a táncteremben is táncoltak. Reggelig tartott a mulatság, a zenét a tápiógyörgyei *Lojzi* szolgáltatta híres cigányzenekarával. Mi gyerekeként az idősebb nénik mellett ültünk, nagyon szerettünk nézelődni, figyelni a vidám mulatozókat. Hajnalig is fönmaradtunk ilyenkor. Több alkalommal megrendezték a szüreti bált, de legjobban ennek a háború előtti bálnak a hangulata és képei maradtak meg bennem.

Később, amikor már én is dolgoztam, az év legnagyobb eseménye a boldogházi búcsú volt, amikor hazalátogattak a rokonok, barátok. Sok volt a vendég napközben is, és este nagyon sokan eljöttek a bálba. Mi már reggel kirakodtunk a búcsú területére, ami a mai Petőfi utca iskola felőli oldalán volt, a Lukács féle ház előtt. Nagyon sokat dolgoztunk, másnap hajnalig szinte meg sem álltunk. Bizony megkönnyebbülés volt, amikor az utolsó vendég is elment, de mégis szívesen gondolok ezekre a búcsúi bálókra, hiszen sok boldogházinak okozott örömet, igazi kikapcsolódást.

Régen volt ..., ma már a fényképek és az emlékeim idézik ezeket az időket. Nagy örömmel hallottam, hogy megújul a számomra olyan kedves épület, a szülőházam. Jó érzés arra gondolni, hogy ezáltal a szüleink emléke, és talán kicsit a miénk is tovább él majd.

Bohács Jánosné Üveges Lenke

Velünk történt ...

SZÜLETÉSNAPI KÖSZÖNTŐ

85. születésnapján köszöntöttük édesanyámat, Kukléta Jánosnét (Dajcs Erzsébet) 2017. július 22-én. Népes családuka a művelődési házban, jó hangulatban ünnepelt.

EGY NAGYMAMA ÖRÖME

Egy családban nagyon nagy öröm, ha egy kisgyermek születik. A szülők nagyon sokat fáradoznak, aggódnak és gondoskodnak, mire felnőnek gyermekeik. A hosszú évek alatt okoznak számukra sok-sok örömet, de néha-néha bánatot is. Az odaadó szülői szeretete átsegíti a gyermekeket minden nehézségen, és sikeresen veszik a kisebb- nagyobb akadályokat is. A Koncsik család gyermekei is átverekedtek már magukat néhány megpróbáltatáson, hisz mindketten eljutottak a diploma megszerzéséig. Mindehhez nagyban hozzájárult a szülői segítség. Barbara diplomájára jeles, míg a Tamásé-ra négyes bejegyzés került. Szívből gratulálók mindkettőjüknek, de elsősorban a szülőknek, hogy biztosították gyermekeik számára ezt a lehetőséget. Nagyon büszke vagyok Rátok.

Orczi mama

ARANYOKLEVÉL

Nagy Albert, aki a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán 1967-ben szerzett diplomát, most 2017 szeptember 1-én, a Széchenyi István Egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszer tudományi Karon arany oklevelet vehetett át dr. Szalka Éva dékán asszonytól, az egyetem kari tanácsának ülésén. Szomorú a dologban, hogy 50 évvel ezelőtt 101 fő végzett, és a jubileumi ünnepségen 38-an jelentek meg.

Velünk történt ...

Vizes Világ bajnokság a színpalak mögöl

Nagy visszhangot kavart a magyar köztudatban, hogy hazánk sporteseménynek ad otthont idén nyáron. A hírt azonban tetőzte, hogy ez nem egy egyszerű rendezvény, hanem világra szóló esemény lesz, hiszen nem más, mint a 2017-es Fina Vizes Világ bajnokság kerül megrendezésre július 14. és 30. között. Sokak számára már az első perctől kezdve nagy figyelmet és érdeklődést váltott ki, természetesen beleértve magamat is. Iskolai teendőim mellett sajnos kevés időt tudtam arra szentelni, hogy picit utána olvassak, vagy többet megtudjak erről a rendezvényről. Budapesti iskolás napjaim miatt azonban figyelemmel kísérhettem az előkészületi munkákat. Egyik nap egy nagyon kedves barátnőm érdeklődött afelől, hogy lenne-e esetleg kedvem nyári munkaként a vb-n dolgozni. Természetesen azonnal igent mondtam, és bekerült a jelentkezésem az ügynökségbe, ahol munkaerőt kerestek Magyarország legnagyobb sporteseményére. Adatgyejeztetések és információcsere után érkezett az email, hogy a felvétel kritériuma egy előzetes válogató, ahol a jelentkezett lányokat kiválogatják a munkára. Annyit árultak el mindössze, hogy az angol nyelv ismerete alapkövetelmény, ezért a meghallgatás során ezen a nyelven is társalognunk kell majd. Elérkezett a nagy nap, és az izgalomtól felbuzdulva elindultam hát a válogatóra, ahol rajtam kívül még 160 lány képviselte magát az ország számos pontjáról. A meghallgatás izalmát oldottuk egy kis cseverészéssel, és izgatottan fürkészttük egymást, hogyha sikerül bekerülnünk, kik lesznek a lehetséges kolleginák. Nyílt a terem ajtó, ahol a zsűri ült, és rám került a sor. Ekkorra lám-

palázam is csillapodott a mosolygós szempárok láttán. Egy szempillantás alatt vége is lett a társalgásnak, és már csak annyi volt a feladatom, hogy várom a visszajelző, mindent eldöntő e-mailt. Egy héttel később meg is érkezett a levél, és legnagyobb boldogságomra ott állt benne, hogy fölvetek, és méghozzá az éremátadó pozícióra. A szívem majd kiugrott a helyéről nagy boldogságomban, és azonnal fel sem fogtam, hogy ez velem történik. Egy hónappal később már a betanuló napomon találtam magam a huszonöt kiválasztott társammal együtt. Erre a napra egy ausztrál hölgy érkezett a segítségünkre, aki már számos világversenyen készített fel éremátadó lányokat. Elsajátítottuk a megfelelő kecses járást, az összehangolt munkát, illetve a tálca fogás művészetét. A próbanap után érkezett az üzenet a beosztásunkról, melyben az állt, hogy első hé-

ten a szinkronúszáson kaptam lehetőséget, melynek a Városliget adott otthont. Elmondhatatlan izgalommal vártam az első munkanapom, mert elképzelni sem tudtam, mi fog itt rám várni nyolc napon keresztül. A reggeli órák mindig a felkészüléssel kezdődtek, mert az éremátadó lányok egységes hajjal és sminkkel léphettek a színpadra, valamint természetesen egyforma ruhában. Ennek köszönhetően a napok mindig ezek elkészítésével indultak, a profi sminkesek és fodrászok segítségével. Dél előtt egy-két órával elérkezett a ruha felvétel ideje, és ekkor már tudtuk, mindössze órák választanak el a színpadra lépéstől. Felöltözve, kicsinosítva és remegő kezekkel vártuk az első „fellépésünket”. Még ma is beleborzongok, ha arra gondolok, milyen fantasztikus volt a több ezer szurkoló elé kilépni, és a gyönyörű érmekkel ellátott tálcat tartani a kezemben. Az első ceremónia után olyan mérhetetlen boldogság volt a színpadon, hogy akár madarat is lehetett volna velünk fogatni. A városligeti másfél hetünk ütemében és felépítésében végig így zajlott. Fantasztikus lányokból álló csapat jött össze. Ezt mi sem bizonyítja jobban, hogy számtalanszor támogattuk egymást, ha nehézségek elé kerültünk. Ilyen volt például a nyelvi akadály. A már említett kedves ausztrál hölgy végig támaszként segített minket, és lelkesen, minden mérget mellőzve tanította nekünk a koreográfiát mind az egyéni, mind a páros és a csapat versenyzők éremátadására egyaránt. Tette mindezt angol nyelven, így ha valaki valamit nem értett, ott voltunk rögtön egymásnak, és azonnal eloszlattuk az ijedség zord felhőit. Közös néztük a szinkronúszók lélegzetelállí-

tó kúrjeit, illetve ha akadtak problémák, próbáltuk közösen megoldani, és szuper csapattá kovácsolódtunk. A hét elteltével azonban a szinkronúszás versenyszámának is vége lett, és új helyszínként a Margitszigeten található Hajós Alfréd Nemzeti Sportuszodát kaptuk, ami a vízilabda-mérkőzéseknek adott otthont. Előzetesen, ahogy az egész ország, mi is figyelemmel kísértük a magyar férfi és női csapat elképesztő menetelését a döntő felé. Egy emberként szurkoltunk, hogyha a szinkronúszásnál nem is, de a vízilabda éremátadásnál hallhassuk a színpadon állva a magyar himnuszt. A női csapat sajnos elvérzett a döntőbe jutás előtt, azonban a férfiak még tartották az országban a lelket, hogy igenis fantasztikus teljesítménnyel végig vihetik ezt a világversenyt. A döntő napja előtt a hölgy csapatoknak adhattunk érmekeket, ám legnagyobb szívfájdalmunkra a hazai lányok nélkül. Másnap azonban újult lelkesedéssel és eszméletlen tömegben átverekedve magunkat érkeztünk meg a férfi döntő helyszínére. A haj- és sminkkészítés is izgalommal és esélylatolgatással telt, hiszen ahogy egész Magyarország, úgy mi is számoltuk vissza az órákat a kezdésig. Élőben sajnos nem követhettük a meccset, mert szigorú szabályzat kötött bennünket, hogy

sem a verseny helyszínére, sem pedig a sportolók színpadon kívüli közelébe sem mehetünk a formaruhánkban. A mai elektronikus világnak köszönhetően azonban az interneten végig izgultuk a mérkőzést, és hallgattuk a kintről beszűrődő lélegzetelállító hangulat zaját. Sajnos a már ismert végeredmény elszomorított mindannyiunkat. Biztossá vált, hogy ezen az átadáson sem hallhatjuk a magyar himnuszt. A színpadra állás előtt felvettük a megfelelő sorakozó pozíciót, ekkor már a szurkolók elől elzárt területen várakoztunk. A rengeteg elszomorodott arc látán szívünkben fájdalom, arcunkon azonban mosoly, hiszen egy éremátadó sosem szomorkodik. Elindult a bevonuló zene, ezzel együtt mi is a tálcákkal a kezünkben, ahol én az aranyérmekeket vittem. Számomra ezért is lett volna különösen fantasztikus élmény, hogy a magyar fiúk nyerjenek, hiszen az általam vitt érmet akaszthatták volna a nyakukba. Felálltunk hát a színpadra, és elindult a megszokott menetrend, ám mikor felcsendült a magyar csapat neve, olyan érzés fogott el, ami életemben még talán soha, pontosan olyan, amire tényleg nincsenek jó szavak. Ez az este volt az, amikor magyar érdekltség miatt még a tv közvetítésben is látszódtunk.

Rengeteg és megannyi felejthetetlen pillanat köthető számomra a vizes világbajnoksághoz, amit oldalakon keresztül mesélhetnék még. Ám talán ami a legfontosabb, hogy életem egyik legnagyobb és legsodálatosabb élménye volt. Tudtuk, hogy Magyarország számára ez az esemény felejthetetlen lesz, de azt álomban sem gondoltam volna, hogy számomra is. Láttunk öröm- és fájdalmas könnyeket, boldog első és még boldogabb második helyezetteket, ám az, amit én éreztem fellépésről fellépésre, hogy sportoló szívvel a vizes világbajnokság színpadán állhatok, felért számomra egy vb-győzelemmel.

Farkas Ibolya

Formaruhában

Gasztroangyal jelenti

Eljött az ősz, itt van a szüretelés ideje, lehet a szabadban bográcsolni. Nekem ezzel kapcsolatban az öreglebbencs jutott eszembe. Igaz, ezt nem csak a szüretelők főzhetik, régen a pásztorok közkedvelt eledele is volt.

Öreglebbencs 4 főre:

30 dkg tészta (lebbencs)

80 dkg burgonya

15 dkg füstölt szalonna

2 fej nagy vöröshagyma

20 dkg füstölt kolbász, de lehet lecsókolbász is
fűszerpaprika, só, bors, delikát ízlés szerint
sertészsír

1 db közepes csípős paprika

A szalonnát, hagymát, burgonyát kockákra vágjuk, a kolbászt karikákra.

Zsíron kisütjük a szalonnát, félretesszük. A visszamaradt zsíron megpirítjuk a lebbencset, vigyázunk, mert törlik, és azt is kiszedjük. A maradék zsíron, ha nem elég, pótoljuk, beletesszük a hagymát, picit pirítjuk, majd a kisült szalonnát, kolbászt, csípős paprikát, és pár perc után felöntjük egy kis vízzel. Pároljuk, beletesszük a fűszereket, utána a burgonyát elkeverjük, és ismét teszünk bele vizet, és ehhez óvatosan belekeverjük a tésztát. Kis lángon mindent puhára párolunk. Kenyeret, savanyúságot tálalunk mellé.

Jó főzést, jó étvágyat kívánok!

„Egyenek jókat és élvezzék az ízeket!”

Ráczné Baráth Andrea

Kedves Jászboldogháziak és kedves érdeklődők!

Vége a nyári szünetnek, kezdünk újból tornázni!
Elkészült a tornaterem is.

Tartásjavító gerinctorna foglalkozás felnőttek számára
a helyi tornateremben hétfőn 17,30 órakor lesz.

Időtartama 1 óra.

Izomerősítő, gerincmobilizáló, gerincnyújtó gyakorlatokat végzünk kellemes zenére és mindezt gyógytornász vezetésével.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt.

Kerekesné Terike és Jana Zoltán gyógytornász

Gyógyszertár nyitva tartása

2017. szeptember 1-től az alábbiak szerint változik:

Hétfő	8.00-12.00
Kedd	13.00-17.00
Szerda	8.00-12.00
Csütörtök	8.00-12.00
Péntek	8.00-12.00

A nyitva tartási időn túl elérhetőségem:

06/20-973-6418

dr. Sándor Mária
gyógyszertárvezető

Rólunk írták...

Jászkürt Újság 2017. július 13.
Ízletes hagyományok

A Jász Múzeumban június 29-én kora délután került megrendezésre a *Gyere velünk a múzeumba* programsorozat utolsó előadása, mely a Népi táplálkozás a Jászságban címet kapta. Hortiné dr. Bathó Edit múzeumigazgató ezúttal őseink étkezési szokásaiba vezette be a szép számmal összegyűlt közönséget.

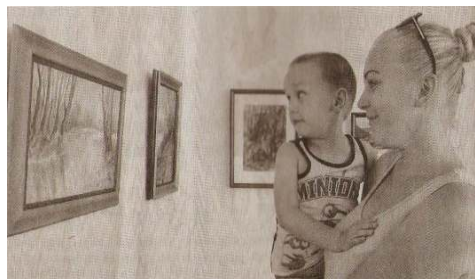
A tartalmas előadást követően a résztvevőket a múzeum udvarán látták vendégül, ahol bográcsos húsos káposztát és lekváros szalagóriás süteményt is megkóstolhattak.

A nagy sikerű programsorozatba Boldogházáról is sokan bekapcsolódtak az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesülettel kötött megállapodás alapján. Rendszeresen részt vettek az előadásokon, és sok élménnyel gazdagodtak.

Új Néplap 2107. július 13.
Érik a paradicsom

Szorgalmasan szedi a fóliasátor alatt termett érett paradicsom és paprika terméseit Kövér Józsefné és Gerhát Krisztina. A bőséges termésből jut a közkonyhára is.

Új Néplap 2017. június 15.
Gyönyörű tájak a falakon

Megyesné Bajor Magdolna különleges festményeiből nyílt kiállítás a boldogházi polgármesteri hivatalban. Az alkotó leginkább csendéletet, tájképeket fest – képeit Berkó Alexandra és kisfia, Berkó Zalan Bence csodálja a felvételen.

Új Néplap 2017. július 15.

Különleges hangulat a gyönyörű tájházban

A tájház épületét az 1950-es években egy szorgalmas házaspár, Tóth Jánosék építették saját kezükkel, majd a halálukat követően, 15 évvel ezelőtt a Besenyi család vásárolta meg. Képünkön az egyik különleges szoba részletét Besenyi Józsefné Jolánka néni mutatja.

Új Néplap 2017. augusztus 31.

Felújított tornateremmel indíthatják a tanévet a boldogházi iskolában

Elkészült a jászboldogházi általános iskola tornatermében a sportpadlózat felújítása, illetve a vizesblokk rekonstrukciója. Szűcs Lajos polgármester lappunknak elmondta, hogy a 23 millió forintos felújítás részeként még az aljzatbetont is felszedték a tornateremben, hogy az összes régi vezeték is kicserélhessék a burkolást megelőzően. A kivitelezés májusban kezdődött el, a hétszáz négyzetméteres épületben található vízvezetékrendszer, a mosdókat is felújították.

Az elkövetkező néhány napban a felújítás utómunkái zajlanak még, illetve hátra van az épület teljes takarítása is. Várhatóan tíz nap múlva végeznek a munkával, a tornatermet pedig birtokba vehetik a diákok és tanáraik. A tornatermet hivatalosan a tanévnyitó ünnepség keretében adják át.

Szűcs Lajos hozzátette, hogy időközben eredményt hirdettek az iskola épületeinek felújítását célzó pályázataikban is. A településvezető bejelentette, hogy összességében 110 millió forintot fordíthatnak az intézmény felújítására, a kivitelezői munka a következő évben kezdődik.

Gólyahír

*„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”*

Darók Medárd

2017.07. 04
Takács Andrea
Darók Viktor

Papp Nándor

2017. 08. 13.
Papp-Takács Tamara
Papp Gyula

Bozsik Zita

2017. 08. 28.
Kisbalázs Anna
Bozsik József

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba ez évben is várjuk azokat a közlendőket,
amelyeket másokkal is szívesen megosztanának.
Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Búcsúzunk

Varga József	(1945-2017)
Dalmadi Béláné sz: Benke Erzsébet	(1936-2017)
Túróczy Béla	(1933-2017)
Sándor Endréné sz: Molnár Julianna	(1935-2017)
Tóth Mihályné sz: Füleki Margit	(1925-2017)
Berkó Imréné sz.: Hegyi Etelka	(1937-2017)

Házasságkötés

2017. augusztus 26-án

Nagy Mariann - Gömöri Gyula

Bontovics Bettina - Cirak Muhammed Aykut

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

A kéziratokat és a fotókat **2017. október 16-ig**
kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát
-terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: falluujság@jaszboldoghaza.hu

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly
Felelős kiadó:
Községi
Önkormányzat

Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

Eboltás

Tájékoztatom a község lakosságát, hogy a 164/2008. (XII. 28.) FVM rendelet értelmében a **3 hónaposnál idősebb ebeket KÖTELEZŐ VESZETTSÉG ELLEN** a tulajdonos saját költségén, az állat állategészségügyi felügyeletét ellátó szolgáltató állatorvossal beoltatni!

Az összevezetett eboltás időpontja:

**2017. 09. 13. (szerda) 8-11 és 14-17 óráig
az ún. Állatorvosi rendelőben
(sportpályával szemben)**

**2017. 09. 23. (szombat) 8-11 óráig
az ún. Állatorvosi rendelőben**

Pótoltás:

**2017. 09. 30. (szombat) 8-9⁴⁵ óráig
az ún. Állatorvosi rendelőben**

**Az összevezetett eboltásra
csak a mikrochippel már megjelölt ebeket lehet kivezetni!**

Az oltás díja Magyar Állatorvosi Kamara ajánlása alapján 3500.- Ft + a féreghajtó tabletta 10 ttkg-onként 100.- Ft, tehát a fizetendő díj (a kötelező féreghajtással együtt):

**10 kg testsúlyú kutyának 3600.- Ft
20 kg testsúlyú kutyának 3700.- Ft
30 kg testsúlyú kutyának 3800.- Ft
40 kg testsúlyú kutyának 3900.- Ft**

Kötelező a kutyáknak a belső borítóján sorszámozott oltási könyv. A fiatal kutyák első oltási könyvének kiállítása illetőleg az elveszett oltási könyvek pótlása 300.- Ft-ba kerül!

Az oltatlanul maradt ebek tulajdonosai ellen **szabálysértési eljárás** kezdeményezésére kerül sor!

Jászboldogháza, 2017. augusztus 22.

*Szalókiné dr. Petróczki Ildikó
Vinkli Vet Kft. állatorvosi praxis*

Születésnaposak köszöntése az elszármazottak szokásos rendezvényén

Emléktábla az óvoda előkertjében

Fotó: Babinyecz J.

Államalapításunk ünnepén

Tanévnyitó

Tanévnyitó

Az árvízi emlékhely avatása